

HS
201.192

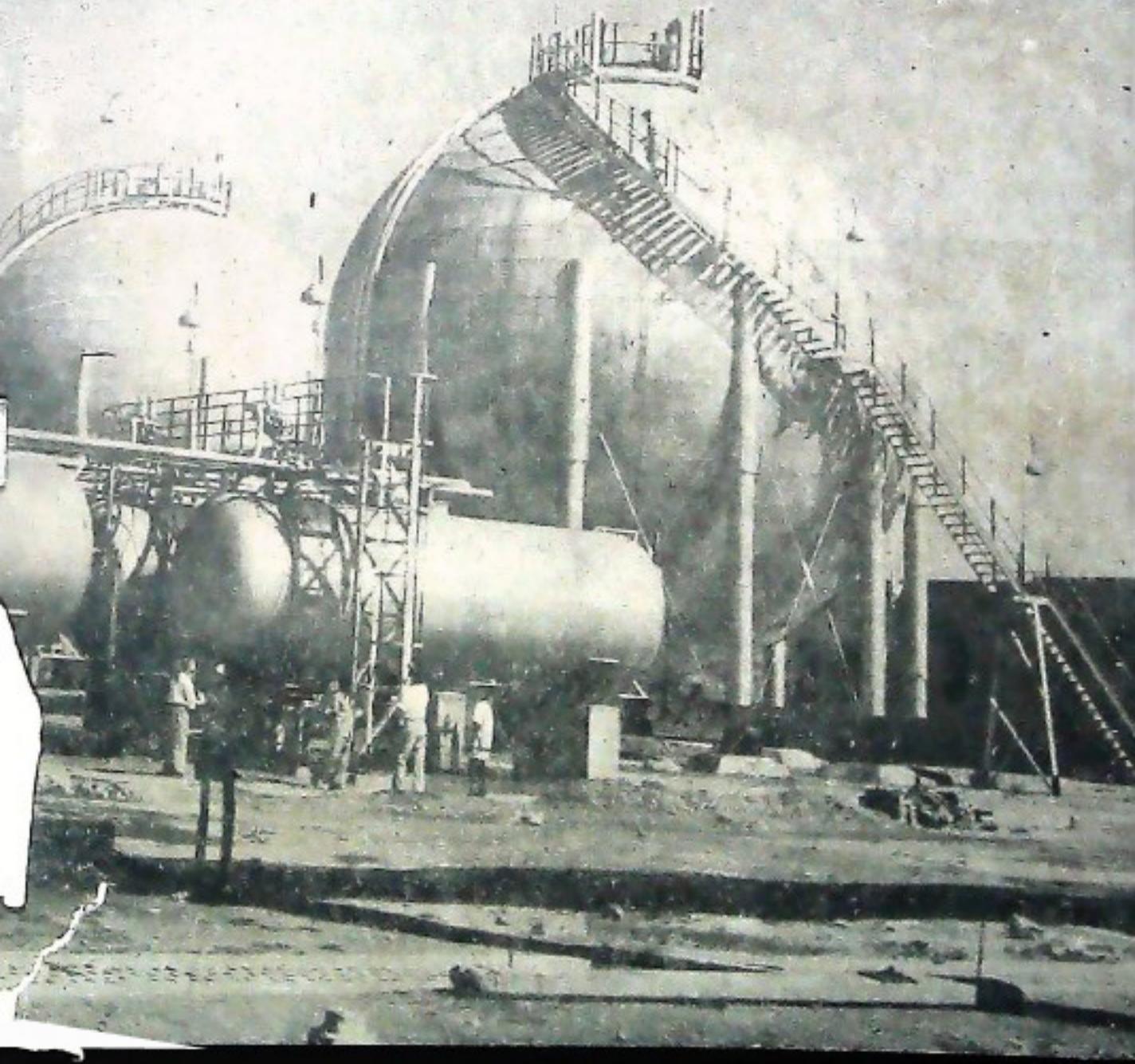
(63)

କିନି ପ୍ରସଙ୍ଗ

ମର ୧୯୬୭

ବେଶାଖ ଥାର

May - 1967

ବୁବନେଶ୍ୱର କୁ
ପରିଷଦ ଆଧୁନି
କାଳ ସାହିତ୍ୟ
(ବୁବନେଶ୍ୱର ମାତ୍ର
ଆମ୍ବାଜକ ହୋଇ
ଗାରିଷ ଏତ୍ତିଲା ମ
ରେସ୍‌ରେ ଶରୀ
ଙ୍କ ବି. କେ. ରାଜ
ହୋଇଥିଲେ । ଶରୀ
ମହା ଏ ଆର.
ଦେଖ ଚକ୍ରଜାର
ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ବୁବନେଶ୍ୱର ଶାଖା, ଏକ ଉପୋଷାଖା ବିବର ମହା ଏ ନିଜ୍ୟାନନ୍ଦ ମହାପାତ୍ର ବୁବନେଶ୍ୱର ସାହିତ୍ୟ ବ୍ୟାହାର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ଏତ୍ତିଲା ।
ବଦଳାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ସେ ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ହତ୍ଯା କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ।

ଉତ୍କଳ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ସମବାୟ ପାର୍ମିସୀ, ଲିମିଟେଡ୍

ଆସିକା, ଓଡ଼ିଶା

(୩୦ ବର୍ଷର ଅନାବିଲ ସେବାଦାରୀ କୋଟି ମୁଖରେ ପ୍ରଶଂସିତ,
ସବ୍ରଜନ ଆଦୃତ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧ ଔଷଧ ପରିବେଶର ଲାଗି
ଲୋକ ସମାଜରେ ଅଭିନନ୍ଦିତ)

ପାର୍ମିସୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମସ୍ତ ଔଷଧ ଶାସ୍ୟ

ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣିକାନ୍ତ ଆମ୍ବରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ

ମହା ଭୃଙ୍ଗରାଜ ତୋଳ

ଅତ୍ୟକ୍ତ ଗରୁମ ହେତୁ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲେଇବା, ମୁଣ୍ଡ ବନ୍ଧବା, ଆଖିରୁ ପାଣି ବହିବା,
ଝାପ୍ରା ଦେଖାଯିବା, ନିଦ୍ରାର ଅଗବ ପ୍ରଭୃତି ସମସ୍ତ ଉପର୍ଗର ସଦ୍ୟ ଉପଶମ ହୁଏ ।
ମୁନଦ୍ଵା ହୁଏ । ମଞ୍ଚିଷ୍ଟ ଥଣ୍ଡା ରହେ । ମୁଣ୍ଡର ବାଳ ଲମ୍ବା ହୁଏ ।
ବାଳ ଉପୁଡ଼ିବା ବନ୍ଦ ହୁଏ । ଅଥିନରେ ବାଳ ପାଚିବା ବନ୍ଦ ହୁଏ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୋଗର ବିବରଣୀ ପଢ଼ ପଥ ଲେଖିଲେ ଅନନ୍ତ ବିଳମ୍ବରେ ଆମର ମୁଖ୍ୟ ପରିଶୂଳକ ଓ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ

ପ୍ରବୀଶ କବିରାଜ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର, ଶ୍ରୀପାଠୀ ଶର୍ମୀ, L. A. M. S.
ଉଷ୍ଣଗୁରୁତ୍ବ, କାବ୍ୟଶାର୍ଥକର
ଅମୋଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନାଶକର୍ତ୍ତରେ ଲାଭ କରିବେ ।

ମେନେକିଂ ଡିରେକ୍ଟର—ଉତ୍କଳ ଆୟୁର୍ବେଦ
ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସ୍ତର

ଓଡ଼ିଆ ସବକାରଙ୍କ ଫଲର କାର୍ଯ୍ୟକାଳୀପ, ସବକାରଙ୍କ ଗୋପନୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦରବାରୀ ଉଥେର ସଂପ୍ରଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନ 'ଉତ୍କଳ ପ୍ରସ୍ତର'ରେ ପ୍ରବାଣିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକ ଅନ୍ୟନର କଷ୍ଟ୍ୟ ସଂପ୍ରଦ୍ୟ ଆବାରରେ କି ଏହି ପରିବାରର ପ୍ରକାର ବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଥାଏ । ଉତ୍କଳ ପ୍ରସ୍ତର ସଂପ୍ରଦ୍ୟ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ମୂଲ୍ୟାଂଶୁ ବୋଲି ଗୁଣ୍ଠଳ ବରିଦା ବିଦ୍ୱତ୍ ଦେଖିବା ବିଚିତ୍ର ହୁଏହଁ ।

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ସବକାରଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ (ବେଳେପର୍ବତ) ବିଭାଗ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନ ପାରିଶ୍ରମର ସୁତା ଏହି ପରିବାରର ପ୍ରବାଣିତ ମତାମତ ଓ ଉତ୍କଳାଧାର ସବୁ ପିଲାଇର ଉତ୍କଳ ସବକାରଙ୍କ ବୋଲି ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶନ—ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସର ୧୫ ଟଙ୍କା

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂପାଦକ—ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱବିତ୍ତ ଦାସ,
ମନ୍ଦିର୍ ମେସନ୍ ଅପିସର

ମୁଦ୍ରଣ—ବାଣିଜ ଟ ୨୦୦ ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟା ଟ ୦୦୨,

**ପ୍ରକାଶନ—ସୁରାଙ୍ଗ (ଲେବେପର୍ବତ) ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା
ପ୍ରେସ୍‌ଗ୍ରାମ—ସ୍ବତୁ ଦୁଷ୍ଟ**

୨୩୩ ଲାଗ

ମେ ୧୯୭୭

ବେଶ୍ୟାଳୀ ୧୮୮୯

୧୦୮

ବିଷୟ ସୂଚୀ

- ୧ । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ...
- ୨ । ଶିଳ୍ପିଷେଷରେ ଅଭିଭୂତି ...
- ୩ । କାଣ୍ଡୀରର ସାଇହ୍ୟ—ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷତା
- ୪ । ଆମର ରେଲବାର ଓ ଆମୁନିର୍ଭର-ଶୀଳତା ।
- ୫ । ବନ୍ଧୁପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗର ନିର୍ଦ୍ଦିନ ...
- ୬ । କୃଷିଷେଷରେ ସାରତ-ରୂପ ସହଯୋଗ
- ୭ । ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦନ ବଢ଼ାଇବା ଅବ୍ୟାବଶ୍ୟକ ।
- ୮ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଗର୍ଭନିରୋଧୀ ଅଘୋପନୀର
- ୯ । ଆମ ରଜ୍ୟ ...

ଆମର ମଳାଟ

ସମ୍ବଲପରେ ପାର କରଗନ୍ତାରେ ଆମୋଦିଶ୍ଚ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନିମ୍ନିତ ଉତ୍ସାହର ଏକ ଦୃଶ୍ୟ

ବ୍ରିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସନ୍ନ

ଶତାବ୍ଦୀ ଗ୍ରାମ

ବୈଶାଖ-୧୯୮୫

ମାର୍ଚ୍ଚ-୧୯୭୭

୧୦ମ ସଂଖ୍ୟା

ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ଶ୍ରୀଦୁଷ୍ମିଳର ବିକାଶ

ଆମ ଦେଶର ଶତକଭାଗୀ ଗ୍ରାମ ଲୋକ ଗାଁ-ବୃଦ୍ଧରେ ବାସ କରନ୍ତି । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ସ୍ଵତ୍ତୁ ଶିଳ୍ପ ବିଥାନରେ ଓ ମୌଜିକ ଶକ୍ତିମାନ ପ୍ରାପନକର ଏବଣରେ ଲୋକଙ୍କର ଜୀବନଧାରଣର ମାନ ଉନ୍ନତ କରିବା ଓ ଲୋକମନ୍ଦଳୀ କାମ ଯୋଗାଇବା ଆମ ଶିଳ୍ପ ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ବୃଦ୍ଧର ଓ ମୌଜିକ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ଦେଖି ଆମଦାନୀ ହୃଦୟ ପାଇ ଦେଶର ଆର୍ଥିକାବଳମୂଳନିର୍ଣ୍ଣୟତା ଫମଣ୍ୟ ହାସଲ କରିପାଇ ପାରୁଛି । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ସ୍ଵତ୍ତୁ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଗାଁ ଗଢ଼ିଲର ଲୋକଙ୍କ ଆର୍ଥିକାବଳମୂଳନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସୁଦୂର କରିବା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ

କରୁଛି । ଗତ ଯୋଜନାରେ ଏ ସଂପର୍କୀୟ ଅଭିବୃତ୍ତିର ବିଷ ନିମ୍ନରେ ସ୍ମୃତି ହେଲା ।

ଯୋଜନା ବିଷ ବିକାଶ—ସ୍ଵାଧୀନତା ପୂର୍ବକ ବୁଲଥକା ସ୍ଵଦେଶୀ ଆଯୋଜନରେ ସାବ ଜାତିର ଦୃଷ୍ଟି ଆମର ବିରାଚିତ ଗାଉଁଲ ଶିଳ୍ପ ଉପରେ ନ୍ୟୟ ଥିଲା । ଯୋଜନା ସୁନ୍ଦରେଇଁ ଅନ୍ୟ କେବେକ ଶିଳ୍ପର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଯତ୍ନ ବୁଲିବ ପୂର୍ବ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଗଲା । ସ୍ଵାଧୀନତା ପରିବାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଶିଳ୍ପର ଉପସ୍ଥିତ ତ୍ୱରିବଧାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଯେଉଁ ସବୁ ସଂଗଠନ ବସାଇଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ—ନିଶିଳ ଭାବରେ ଜଗା ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଶିଳ୍ପ କମିଶନ, ନିଶିଳ ଭାବରେ

ହସ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋର୍ଡ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ, କତା ବୋର୍ଡ, ନିର୍ମିତ ସରତ ହସ୍ତଶଳ୍କ ବୋର୍ଡ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଷ୍ଟ୍ରେଶନ୍‌କୁ ସଂଘାନ, ଜାଗାଯୁ ଷ୍ଟ୍ରେଶନ୍‌କୁ କର୍ପାରେସନ, ଷ୍ଟ୍ରେଶନ୍‌କୁ ବୋର୍ଡ, ଇତ୍ୟାଦି ।

ଆହୁମଧ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ଶକ୍ତିରେ ଏସବୁ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ସଠାଇବା ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖିତ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏନ୍ତି ।

ଗତ ୧୯ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କେ ଏକଥ ମିଶ୍ର ଗ୍ରାମୀୟ ଓ ଷ୍ଟ୍ରେଶନ୍‌କୁ ବିକାଶ ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖିତ ଶାନ୍ତି କୋଟିରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି । ତତ୍କାଳ ଯୋଜନାରେ ସରକାରୀ ସୁମ୍ଭୁତ୍ତ ପ୍ରାୟ ୩୨୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ବେସରକାରୀ ସୁମ୍ଭୁତ୍ତ ଆଉ ୪୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା—ଏହିପରି ମୋଟ ୭୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କା । ଏ ବାବଦରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବାର ପ୍ରତ୍ୟାବରହିଛି । ଏହା ଫଳରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ରଥା ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ସହାଯତାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିପାଇଁ ପଥେଷ୍ଟ ଷେଷ ମିଳିବ ।

ଗ୍ରାମୀୟ ଓ ଷ୍ଟ୍ରେଶନ୍‌କୁ ବିକାଶରେ ନିଯୁକ୍ତିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୭୦-୭୧ରେ ୧୭.୫ ନିଯୁତ ଥିବାପ୍ରାଣୀଙ୍କେ ୧୯୭୫-୭୭ ମୁଦ୍ରା ୨୦ ନିଯୁତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ଓ ଚକ୍ରଧରୀ ଯୋଜନାରେ ଆହୁମଧ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଆଶା କରାଯାଏ ।

ଗ୍ରାମୀୟ ଶିଳ୍ପ

ଦେଶରେ ବର୍ଷମାନ ଯେଉଁ ସବୁ ଗ୍ରାମୀୟ ଶିଳ୍ପ ରହିଛି ସେଥିମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତୋଟି ବିଲେଖ-ଯୋଗ୍ୟ—ହାତ ଚନ୍ଦ୍ର, ବିଦ୍ୟୁତ ଚନ୍ଦ୍ର ଖର୍ଚ୍ଚ, ଏଣ୍ଟିଗ୍ଲେଷ, ରେଣ୍ମ, କତା, ଗୁଡ଼, ଖଣ୍ଡପାରି, ଚାଳଗୁଡ଼, ଚମଡ଼ା, ମଟିପାର, ଡିଲିକୁଟା ପୁରୁତ, ଧାନ ଓ ମୁଗ ପ୍ରଭୁତ୍ଵ ଶଥ୍ୟ କମଣ୍ଠା, ଲେଲପେଡ଼ା ଅଣାଦ୍ୟ ତୋଳ ଓ ସାବୁଳ, ମହୁମାହି ପାଳନ ଓ ଉପାସିଲ ଶିଳ୍ପ ।

ଲୁଗା ଉପ୍ରାଦନ ବୃଦ୍ଧି—ହସ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର, ଗୁକିତ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଖାଗଶିଳ୍ପ ଦାରୀ ୧୯୭୦-୭୧ରେ ନିଯୁତ ମିଟର, ୧୯୭୫-୭୬ରେ ୧,୭୩୩ ମିଟର, ୧୯୭୦-୭୧ରେ ୨,୦୭୭ ନିଯୁତ ମିଟର, ୧୯୭୫-୭୭ରେ ୩୧୪୭ ନିଯୁତ ମିଟର ଦ୍ୱାରା ଉପରିବାର କରାଯାଇଛି । ୧୯୭୦-୭୧ ସୁନ୍ଦା ଉପରିମଣ୍ଟ ୧୦,୦୭୦ ନିଯୁତ ମିଟର ଦେବ ଦିଲିଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୪,୫୭୭ ମିଟର କେବଳ ହସ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର, ବିଦ୍ୟୁତ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶିଳ୍ପର ମିଳିବ । ଚକ୍ରଧରୀ ଯୋଜନାରେ ଗ୍ରାମୀୟ ଷ୍ଟ୍ରେଶନ୍‌କୁ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟାମ ରହିଛି ସେଥିରୁ ୧୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଗ୍ରାମୀୟ ବାବଦରେ ବ୍ୟୟାମ ହେବ ।

ଏଣ୍ଟି ଓ ରେଣ୍ମ—ସାର ଦେଶରେ କଞ୍ଚା ରେଣ୍ମ ଉତ୍ତଳ ହୃଦ, ସେଥିରୁ ପ୍ରାୟ ମହାଶୂର ବଜାରୁ ମିଳେ । ତାହାପରେ ପଣ୍ଡିତ ଆସାମ, କାନ୍ଦୁ ଓ କାଣ୍ଡୀର, ମଧ୍ୟପ୍ରକଟଣ ଓ ତାନା ନାମ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ୧୯୭୫ରେ ଯେତୋଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରେଣ୍ମ ବୋର୍ଡ ଗଠିତ ହେଲା, ତାବେଳେ ଏଣ୍ଟି ଓ ରେଣ୍ମ ରଷ୍ଟର ବିକାଶକୁ ସବିବାପାଇଁ ସରକାର ପନ୍ଥା କରିଥିଲେ । ଯୋଜନା କାଳରେ ଏ ଦିଗରେ ୫୩ କୋଟି ବ୍ୟୟାମ ହୋଇଛି ଏବଂ ତତ୍କାଳ ଯୋଜନା କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟାମ ପ୍ରାୟା ଅଛି ।

କଞ୍ଚା ରେଣ୍ମର ଉପ୍ରାଦନ ବୃଦ୍ଧି କିନୋଟି ଯୋଜନା କାଳରେ କଞ୍ଚା ରେଣ୍ମର ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶହିଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ୧୯୭୫ ନିଯୁତ କିଲୋଗ୍ରାମ, ୧୯୭୭ରେ ୧.୪୦ କିଲୋଗ୍ରାମ କଞ୍ଚା ରେଣ୍ମ ଉପ୍ରାଦନ ହୋଇଥାଏ । ୧୯୭୫-୭୭ରେ ପ୍ରାୟ ୨.୧୫ ନିଯୁତ କିଲୋଗ୍ରାମ ହେବାର ଅଟକଳ ପ୍ରତିଥାନୀ

୧୯୦-୭୧ ପାଇଁ ୩.୧୦ ନିୟୁକ୍ତ କଲେଗ୍ରାମ ପ୍ରାଦମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୫୦,୦୦୦ କଲେଗ୍ରାମ କଞ୍ଚା ରେଶମ ମାମଦାମା କରୁଛୁ । ଚର୍ବି ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ହୁଲେ ଆଉ ଆମଦାମା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ । ୧୯୭୫-୭୬ରେ ରେଶମ ସୂତା ରପ୍ତାମ ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରାୟ ୨୮ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ପାଇଥିଲୁ । ଚର୍ବି ଯୋଜନା ଶେଷ ବର୍ଷ ଏକାବସରେ ୨କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଅର୍ଜନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

କତା ଶିଳ୍ପ—କତା ଶିଳ୍ପରେ କେରଳ ପ୍ରଥମ । ଦେଶରେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୧.୪୦ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ ଟନ କତା ଚାଲୁ ରପ୍ତାମ ହୁଏ । ସେଥିରୁ ଶକକଡ଼ା ୫୦

ଆନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଳ୍ପ—ଆବଶ୍ୟକ କେତେକ ଗ୍ରାମ୍ ଶିଳ୍ପରେ ବାଣିଜ ଉପାଦନ ଓ ନିୟୁକ୍ତିର ସମାବନା ୧୯୭୫-୭୬ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପରୁ ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ—

ଭାଗରୁ ଅଧିକ ରପ୍ତାମ ହୁଏ କେରଳରୁ । ଆମ ଦେଶରେ କତାରୁ ଉପରେ ହେଉଥିବା ୨୧,୦୦୦ ମେଟ୍ରିକ ଟନ ଓଜନର ଜିନିଷରୁ ପ୍ରାୟ ସବୁତକ କେରଳରୁ ଅସିଥାଏ ଓ ଏଥିରୁ ଶକକଡ଼ା ୫୫ ଭାଗ ରପ୍ତାମ କରାଯାଏ । ୧୯୭୫-୭୬ରେ ଏଇଲି ଜିନିଷର ରପ୍ତାମରୁ ପ୍ରାୟ ୨୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଆୟ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦିଗରେ ତୃତୀୟ ଯୋଜନାରେ ସରକାର ୧୮୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ । ଚକିତ ଯୋଜନା ପଇଁ ସରକାର କେତେବେଳେ ଏ ବାବଦ ବ୍ୟପ୍ତ ଧ କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ଯାବ ରହିଛି । ଅଣା କରାଯାଉଛି ଯେ, ଚର୍ବି ଯୋଜନା ଶେଷ ସୂତା ରପ୍ତାମ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ବାଣିଜ ୨୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଆୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଭାରତରେ

ଗ୍ରାମ୍ ଶିଳ୍ପ

୨ । ଧାନ ଗୁରୁତ୍ବ ଓ ଡାଲି ଜାଣିବୁ
ଶୟ କମଣ୍ଠା ।

୩ । ଗ୍ରାମ୍ ଚେଲ ଶିଳ୍ପ

୪ । ଗ୍ରାମ୍ ଚମଢ଼ା ଶିଳ୍ପ

୫ । ଉତ୍ତାପିଳି କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ

୬ । ଗୁଡ଼ ଓ ଖଣ୍ଡପାରି

୭ । ତାଳ ଗୁଡ଼

୧୯୭୫-୭୬ ଉପାଦନ

୪.୪୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର

୨୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର

୧୩.୫୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର

୨୪.୪୫ ଲକ୍ଷ କୁଟୀର ଗୁଡ଼

୩୮.୪୪ କୁଟୀର ଖଣ୍ଡପାରି
(୧୩.୫୩ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର) ।

୨୦.୪୧ ଲକ୍ଷ କୁଟୀର (୨.୩୫
କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର) ।

କେତେ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତିଥିଲେ

ପୂର୍ବ ସମୟ ପାଇଁ ଆଣିକ ସମୟ ପାଇଁ

୧୦,୨୪୦

୪୫.୮୭୪

୨୩,୦୦୦

୧୮,୦୦୦

୧୦,୦୦୦

୧୦,୦୦୦

୪୦୦

୧୬,୭୦୦

..

୫୧,୦୭୮

..

୩.୭୪ ଲକ୍ଷ

ପ୍ରାମା ଓ ଶ୍ରୀ ଦୁଇଲିବି..

୧। କରତରେ	୧୯୭୫-୭୭ ଜପାଦନ	କେତେ ଲୋକନିୟୁକ୍ତଥିଲେ
ପ୍ରାମା ଶିଳ୍ପ	୧୭'୩୭ ଲକ୍ଷ କଲେଗ୍ରାମ	ପୂର୍ବ ସମୟ ପାଇଁ ଆଂଶିକ ସଂଖ୍ୟା
୨। ଅଶ୍ଵାଦିନ ଚେଲ	(୪୭'୧୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ)	..
୩। ସାବୁନ	୪୮'୧୩ ଲକ୍ଷ କଲେଗ୍ରାମ (୫୬'୩୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ)	୫,୬
୪। ହାର ଉଆର କାଗଜ	୧୯'୭୦ ମେଟ୍ରିକ ଟନ (୩୭'୭୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର)	୩,୭୭୩
୫। ମହୁମାଛି ପାଳନ	୧୧'୪୧ ଲକ୍ଷ କଲେଗ୍ରାମ ମତ୍ତୁ (୪୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ)	୧,୧୯୫
୬। ମାଟିପାଦ	୧'୩୩ କୋଡ଼ି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ	୧୫,୪୧୯

୧୭୦ଟି ହସ୍ତଶିଳ୍ପ—ବିହିୟ କେନ୍ଦ୍ର—ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ବାଳରୁ ବରଣ୍ୟ ବୃକ୍ଷବଳୀ ଓ ହସ୍ତଶିଳ୍ପର ଖାତି ରହିଥାଏଇଛି । ଏହାର ବିବାଶ ନିମନ୍ତେ ୧୯୫୨ରେ ନିର୍ମିତ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ବୋଡ଼୍ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ୪୦ଟି ବିଭିନ୍ନ କଷମ ହସ୍ତଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ଏହି ବୋଡ଼୍ ର ପ୍ରଥମ ଦାସ୍ତଖରେ ଥାଏ । ଗାଳିରୁ, ଧାରୁ ନିମ୍ନତ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ, ହସ୍ତ-ମୁଦ୍ରଣ, ହାତୀ ବାଢ଼, କରି, ବାଠ, କାଗଜ, ଲଙ୍ଘ, ବେଚ, ବାଜିଶ ବାମ, ଖେଳନା ଓ ପିତୁଳା, ମାଟିପାଦ ଓ ସୁନାରୂପା ଶିଳ୍ପ— ଏହି ୧୦ଟି ହସ୍ତଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ହସ୍ତଶିଳ୍ପର ବିକ୍ରୀ ବଢାଇବା ସକାଶେ ବୋଡ଼୍ ଚରପାରୁ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଅଭିନିର୍ମାଣରେ ୧୭୦ଟି ବିକ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ର ଜୋଲିଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାମ୍ଭ ୧୦୦ କୋଡ଼ି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଉଆର ହେଉଛି, ୨୨ କୋଡ଼ି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ରପ୍ତାମ ହେଉଛି ଓ ଏଥରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଲୋକନିୟୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦ୍ୱାବ୍ୟମାନ ସଂପ୍ରାଦାଯ ଉଆର କରାଯାଇଛି—

- (୧) ଯାନ୍ତିକ ରଙ୍ଗନିୟୁରି—ସାଇଲିନ୍ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶ, ସିଲେର କଳ ଓ ବିଶିଳ୍ପ ଅଂଶ, ଟାଇପ୍ ରାଇଟର, ଡାର୍ଟିବ୍ ଗାଣିତ୍ୟକ ଯନ୍ତ୍ରପାତର, ଡାକ୍ତର୍ ଓ କୃଷି ଉତ୍ସାହ—(୨) ବେଦ୍ୟୁତିକ ମୋଟର ଓ ନିୟମକ ଉତ୍ସାହ ସରଜାମ—(୩) ରଲେକ୍ଟର ଅନ୍ତିପାଦାର, ବିଜେତ୍ର ଟ୍ରାଂକିଷ୍ଟର ଓ ଷେଲ୍ ଉତ୍ସାହ—(୪) ସମାୟନିକ—ଅନ୍ତର୍ଧାନ, ଲାଙ୍ଗୁଲି, ବାରନିସି, ପ୍ଲାସ୍ଟିକ ଓ ରବର ଦ୍ୱାବ୍ୟ—(୫) କାଚ ଜିନିଷ—(୬) ସେରମିକ ଜିନିଷ—(୭) କେଞ୍ଜି ଓ ଉଆର ଜାମା ଉତ୍ସାହ, (୮) ଗୋପନୀୟ—ଉଦ୍‌ଭବ ତୋଳ, ସିରପ୍ରେସ୍, ସ୍ଲାଇପ୍, ମିଳିନ୍

ଉତ୍ସାହ ପ୍ରସବ, ମରି

ସଂପତ୍ତି, ବିଷ୍ଟୁଟ ଓ ଆଇସିନ୍ ଇଚ୍ୟାଦି, (୯) ଯୋଜାନ କମନ୍ଡା ଦ୍ରବ୍ୟ, (୧୦) ଖେଳ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନ ଓ ଅପିସ ଏରଙ୍ଗାମ ଇଚ୍ୟାଦି ।

ଶିଳାଞ୍ଜଳି—ଚଢ଼ିଶ୍ଵର ଯୋଜନା ଶେଷ ସୁନ୍ଦର ପରିମୋଦିତ ଗଣ୍ଡଟି ଶିଳ୍ପାଳକ ମଧ୍ୟରୁ ୨୭୦ଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୋଇଥିଲା ଓ ୧୮୦ ଟିରେ କାହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏବୁ ଶିଳ୍ପାଳକରେ ୩,୭୦୦ ଟି କାରଖାମ ଗୁଣ୍ଡାଟି, ୩,୦୦୦ ଲୋକ ନିୟକ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ୧୯୭୫-୭୬ରେ ୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉଆରି ହୋଇଛି । ଏହାଛି ଶିଳ୍ପ ସମବାସୁ-ଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ସର୍ବ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଯଥାନ୍ତମେ ୧୯୭୧ରେ ୨,୧୦୫ ଓ ୮ ଲକ୍ଷ ଥିବାପାଇଁ ୧୯୭୪-୭୫ ମହିନାରେ ୫୧,୦୦୦ ଓ ୩୨ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।

କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କୁନ୍ତି ଶିଳ୍ପ ସଂହାରୁ ୧୯୭୦-୭୧ରେ ୭୦୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ନିୟମିତ କଣ୍ଠରେ ବିକାଶ କରିବାର କାମରୁ ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟର ମାଲ କଣ୍ଠରେ । ରପ୍ତାମା କରଯାଉଥିବା ହୃଦୟଶିଳ୍ପ, କତା ଓ କତା ଜିନିଷ, ହାତ ଚନ୍ଦ ଓ ରେଶମ ଦ୍ରବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ୧୯୭୦-୭୧ରେ ୨୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବାପାଇଁ ୧୯୭୫-୭୬ ସୁନ୍ଦର ୫୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ।

ଲୋକ ନିୟକର ସମ୍ବାଦନା ବୃଦ୍ଧି— ୧୯୭୫-୭୬ରେ ଶିଳ୍ପାବକର ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପରେ ପ୍ରାୟ ୨ କୋଟି ଲୋକଙ୍କ ନିୟକର ମିଳିଥିଲା । ସବୁପାକ ବୃଦ୍ଧର ଶିଳ୍ପରେ ନିୟକ-ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଏହା ପ୍ରାୟ ସମାନ ହେବ । ୧୯୭୫-୭୬ ସୁନ୍ଦର ଏ ଷେଷରେ ୨୫ ଲିଙ୍ଗତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟକର ମିଳିବାର ସମ୍ବାଦନା ରହିଛି ।

ଶୁଦ୍ଧ ଶିଳ୍ପ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ଷେଷରେ ଏହି ଯେଉଁ ଅଭିଭୂତ ଲମ୍ବିତ ହେଉଛି, ତାହା ମୁଖ୍ୟତଃ ସରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରଣ, ଶିଳ୍ପାଞ୍ଜଳି ପ୍ଲାନ୍ ଓ ତାଳିମ ସୁବିଧା ଉଚ୍ଚ୍ୟାଦି ଯୋଗୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପାରିଛି ।

ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାପାଇଁ “ଯୁନିଯିଟ୍” ସାହାଯ୍ୟ

ଚର୍ବି ଯୋଜନା କାଳରେ ଭାବିଷ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତିବାଧନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମିଳିତ ଯୋଜନା ଚାଲି ଭାବର ସରକାର, ଜାତିଷ୍ମର ଶିକ୍ଷା, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ସଂସ୍କୃତ ସଂସାର (ପୁନେନ୍ଦ୍ରୋ) ଏବଂ ଜାତିସଂଘର ଆନ୍ଦ୍ରଜାତିକ ଜନ୍ମଶ ଶିଶୁପାଣ୍ଡି (ପୁନିଯିଟ୍) ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଯୋଜନାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାକୁ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷପାଇଁ ଆଠଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବରଦ କରଯାଇଛି । ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷକ ତାଳିମ କଲେଜ, ବଜ୍ର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିସ୍ଥାନ ପ୍ରତିକିଳ୍ପ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ତାଳିମ ଦେବା ପରିକଳ୍ପନା ରହିଛି । ଗୃହେଟି ଆଞ୍ଜଳିକ କଲେଜରେ ଏହି ତାଳିମ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ଏହା ବ୍ୟାଙ୍ଗର ୧,୩୫୦ ବିଜ୍ଞାନ ପରିତ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ କେତୋଟି ମନୋମାର ମାଧ୍ୟମେକ ସ୍କୁଲର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚହଜାର ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ତାଳିମ ବ୍ୟବହାର ହେବ ।

ଶିଳ୍ପ ଷେତ୍ରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି

ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ଏ ଜାତ କେତେବୁଦ୍ଧିର କରୁଥା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ
ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା—ଆମର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ
ଅର୍ଥନେତକ ରୂପ ଦେବା । କାରଣ ତା ନୋହିଲେ
ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆଖିରେ ସ୍ଵାଧୀନତାର କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ
ରହନ୍ତା ନାହିଁ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସାର୍ଥକାନ୍ତିର
ପଟାଇବା ଦରରେ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶର ଭୂମିକା ଯେତେ
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟ କାହାର ପେଚେନୁହେଁ । ତେଣୁ ଗଲା
୧୯୬୭ ବରେ ବିଶେଷତଃ ୧୯୬୫-୬୬ ମସିହାଠାରୁ
ଆମ ଅର୍ଥନ୍ତର ଶିଳ୍ପ ଷେତ୍ରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କୁ ଅବ୍ୟାହତ
ରଖାଯାଇଛି । ତାହା ଫଳରେ ଆମେ ଆଜି ଦେଶୁଥାଏଁ
ସେ ସ୍ଵାଧୀନତା ସମୟରେ ଆମର ସବ୍ୟମୋଟ
ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ସାଦନ ଯେତେ ଥିଲା ବର୍ଷମାନ ତା'ର ଦିଗ୍ନା
ହୋଇଛି ।

କେବେକ ଶିଳ୍ପରେ ଉତ୍ସାଦନ ପରିମାଣ
ଅଶ୍ୱୟୀଜନକ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଉଦାହରଣ
ସ୍ଥର୍ପ ସାଇକଲ ଉତ୍ସାଦନ ୧୯୬୦-୬୧ରେ
୫୫ ହଜାର ଥିବାପ୍ରକଳେ ୧୯୬୫-୬୬ରେ ୧୭ ଲକ୍ଷ
ଅର୍ଥାର ୮ ରୂପ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି; ସିଲର କଳର
ଉତ୍ସାଦନ ପଂଖ୍ୟ ଏବଂ ହଜାରରୁ ୪୫ ଲକ୍ଷ
(୧୪ରୁଟି)ରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି; କଳ ତିଆର କପା ଲୁଗା
୩,୭୦ ନିୟୁତ ଗଢକୁ (୨୨ ରୂପ) ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି;
ହାତଚକ୍ର ଓ କଳଚକ୍ର ଲୁଗା ୧,୦୦ ନିୟୁତ ଗଢକୁ
୩,୪୦ ନିୟୁତ ଗଢକ (୩ ୬, ରୂପ)ରୁ ଏବଂ ତିନି
ଉତ୍ସାଦନ ୧୦ ଲକ୍ଷ ମେଟିକ ଟନ୍ (୩ ୧, ରୂପ)ରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

୨

ସଂଖ୍ୟାତାର ନୂଆ ନୂଆ ଶିଳ୍ପ ସ୍ଥାପନ
ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିର ଅବ୍ୟବହିତ
ଏ ଦେଶରେ ମୁଣ୍ଡିମେସ୍ତ କେତୋଟି ବ୍ୟକ୍ତି
ସାମଗ୍ରୀର ଶିଳ୍ପ ରହିଥିଲା । ସଥା—ଚନ୍ଦ୍ର, ବସ୍ତୁ, ଡିଲ୍‌
ପ୍ଲେଟ ଓ କାରଜ ପ୍ରତ୍ତିକ । ତା'ରୁକଳନାରେ, ଦେଶରେ
ବର୍ଷମାନ ଦେଶରେ ରହିଥିବା ଶିଳ୍ପର ସଂଖ୍ୟା ଯଥେଷ୍ଟ ବେଶୀ । ପୂର୍ବରୁ ଏ ଦେଶ
ଯେଉଁ ବେତୋଟି ଶିଳ୍ପ ରହି ଆସିଥିଲା ଏବଂ
ସଂପ୍ରଦାରଣ ଓ ଉନ୍ନତିବିଧାନ କରାଯିବା
ସଙ୍ଗେ ଉତ୍ସାଦନରେ ବହୁପଂଖ୍ୟକ ନୂଆ
ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ଯେକାଙ୍କ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବହୁବିଧ ସାମଗ୍ରୀ
କରାଯାଇଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ବରୂପ →

(୧) ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାରୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ସଥା—ନୂଆ
ଔର, ସିଲେଇ କଳ, ବାଇ ସାଇକଲ, କେଜିଲ
ବିକୁଳ ଆଲୁଆ, ବିକୁଳ ପଂଖ୍ୟା, ବିକୁଳ ଚାଲୁ (ହୁଲୁ)
ପ୍ରେସର କୁକର, ଥମ୍ପୀସ ପ୍ଲାସକ ରତ୍ୟାଦି ।

(୨) ବଳକବଜା ସଥା—ଲୁଗା ଓ ସୂଚି
ବିନିକଲ, କାରଜ କଳ, ଖଣ୍ଡି ଓ ଧାରୁ ପରିଷ୍କାର
ତିଜେଲ, ରଞ୍ଜିନ୍, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ରୂଳିତ ପମ୍ପ, କଳ ଏବଂ
(ଟ୍ରାକଟର) ଇତ୍ୟାଦି ତଥା ସୋଭେଲ, ବୁଲ୍ଡେଂର
ତମ୍ପର ମାଟିଶୋଳା ଯେଉଁ ରତ୍ୟାଦି ।

(୩) ରଞ୍ଜି ନିୟରିଂ ଉପକରଣ ସଥା—ନୂଆ
ବଇଟର, ସ୍ଟୁର, ମଟର ସାଇକଲ, ଗ୍ରାମେ
ସିନେମା ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର, ଟେଲ୍ ରେକର୍ଡର ଇତ୍ୟାଦି ।

(୪) ଅନ୍ୟ ସଥା—ପେନସିଲନ, ଷ୍ଟ୍ରୋପ୍ଲୋଟମାର୍କିଂ
ଟେକ୍ସ୍ଟ୍ରାସାଇକଲ, ଡିଟାମିନ୍ ରତ୍ୟାଦି ।

ଦିଲକ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ମର୍କ

(୧) ବିଜନ ସମ୍ପାଦନ ଯଥା—ଗୁପ୍ତମାନ ପଦ, ଗାଲ୍‌ଗ୍ରନୋମିଟର, ଅଣ୍ଣୁଷ୍ଣାଷ୍ଣାପଦ, ଦୂରସଂଖ୍ୟାପଦ ଇତ୍ୟାଦି ।

(୨) ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପାଦନ ଓ ସରବରତ ସମ୍ପାଦନ ଯଥା—ଟଙ୍କାଇନ୍, ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମର, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ମୋଟର, ହେଉନକୁ ସୁଇର୍ ଗିସ୍କର, ସାର୍କିଟ ବ୍ରେକର, ଆଟ୍ରିକ୍ ବ୍ୟାକ୍ ବ୍ୟାକ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।

(୩) ପରିବହନ ଓ ଯୋଗାଯୋଗ ସମ୍ପାଦନ ଯଥା—କାର, କିପ, ଟ୍ରକ, ବସ, ରେଲଇଞ୍ଜିନ୍, ରେଲବରି, ରେଲଡ଼ବା, ଜାହାଜ, ଉଡ଼ାଜାହାଜ, ରହାର, ଟେଲିଫୋନ୍ ଯଥା ଟେଲିଫୋନ୍ ଏକ୍ସରେଜ୍ ସମ୍ପାଦନ, ମାଲକ୍ଷେଣ୍ଟେର୍ ଯୋଗାଯୋଗ ଯ ନ ପାଇ, ଟେଲିପ୍ରିନ୍ଟର ଇତ୍ୟାଦି ।

କେତେକ ଶିଳ୍ପରେ ଯେପରି କିସମ୍ କିସମ୍ କ୍ରଦ୍ୟ ଓ ପରିପାଦି ତିଆର ହେଉଛି ତାହା ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନୀୟ ଏବଳି ନୃତ୍ୟ ନୃତ୍ୟ ମନୋଦୂର ସାମଗ୍ରୀମାନ ଏକା ସହର ବଜାର କାହିଁକି, ଅନ୍ତି କହି ଗାଆଁ ଶଣ୍ଟାରେ ବି ଲେକପ୍ରିୟ ହୋଇପାରିଛି ।

(୪) ଲୁହା ଓ ଇପ୍ପାଚ ଉପାଦନ ଶ୍ରୀରବୁଦ୍ଧି—ବାଷ୍ପର ପ୍ରତିରଷା ଓ ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ଲୁହା ଓ ଇପ୍ପାଚ ଶିଳ୍ପର ବିବାଶ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବାରୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ଆଗେ ଲୁହା ଓ ଇପ୍ପାଚ ଶିଳ୍ପର ସଂପ୍ରସାରଣ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିପରେ ୧୯୫୦ ବେଳକୁ ଭାରତରେ ତିନୋଟି ମାତ୍ର ଇପ୍ପାଚ କାରଖାନା ଥିଲା ଯଥା—ବିହାରର ଜାମସେବପୁର, ପଣ୍ଡିମ ବଜାର ହୁବିଶୁର ଓ ମହାଶୂର ଭାଦ୍ରାବଦୀ କାରଖାନା । ଏବୁଡିକ ବେସରକାଶ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା ଓ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କ ଲୁହା ପିଣ୍ଡ ଉପାଦନ କରୁଥିଲା । ଦିଶ୍ଯ ପଂଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ ଏଥୁ ସହିତ ସରକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଉ ତିନୋଟି ଲୁହା ଜଙ୍ଗଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ମଇ—୧୯୭୭

ଓ ଇପ୍ପାଚ କାରଖାନା ଯୋଗ କରଗଲା (ବରକେଳ, ଭିନର ଓ ଦୁର୍ଗାପୁର) । ଫଳତ ୧୯୫୦-୫୧ ରେ ଯେତେ ଲୁହାପିଣ୍ଡ ଉପାଦିତ ହେଉଥିଲା ବର୍ଷମାନ ତାହାର ୫ ଗୁଣ ଅର୍ଥଚ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କ ପିଣ୍ଡ ବାର୍ଷିକ ଉପାଦନ କରଯାଉଛି । ବୋକାରୋ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଇପ୍ପାଚ କାରଖାନା ପ୍ଲାପିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ତାହା ହେବ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧିଭାବ । ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ସେଥିରୁ ବାର୍ଷିକ ୧୦ ନିୟୁତ ଟଙ୍କ ଲୌହପିଣ୍ଡ ଉପାଦନ କରାଯିବ ଏବଂ ପରିଣାମରେ ତାହାର ପରିମାଣ ୪ ନିୟୁତ ଟଙ୍କକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଯେତେବେଳେ ଏହିସବୁ କାରଖାନା ପୁରସକମ୍ବରେ ବୁଲୁ ହେବ ସେତେବେଳେ ଆମର ବାର୍ଷିକ ଉପାଦନ ୧୦ ନିୟୁତ ଟଙ୍କରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ଯିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ରେଲଇଞ୍ଜିନ୍

ଏ ଦେଶର ରେଲ ଇଞ୍ଜିନ ତିଆରିପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ୟମ ୧୯୫୦ ମସିହାରେ । ପଣ୍ଡିମବଜ ଉତ୍ତରଜନତାରେ ଏଥିପାଇଁସେ ବର୍ଷ ଗେଟିଏ କାରଖାନା ପ୍ଲାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାପରଠାରୁ ରେଲଇଞ୍ଜିନ ତିଆରି ପାଇଁ ବେସରକାଶ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଜ ମସେଦପୁରଠାରେ ଓ ସରକାଶ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ବାରଣାସିଠାରେ ଦୁଇଟି କାରଖାନା ପ୍ଲାପିତ ହୋଇଛି । ଏହି ତିନୋଟି କାରଖାନରୁ ବଢ଼ି ସଂଖ୍ୟାରେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ରେଲଇଞ୍ଜିନ ତିଆରି ହେଉଛି । ଏକା ଉତ୍ତରଜନକ କାରଖାନାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୧,୮୦୦ ଇଞ୍ଜିନ ତିଆରି ହେଲଣି ।

ବାଷ୍ପୀୟ ଇଞ୍ଜନ ଉପାଦନରେ ଆମ୍ବନିଭରଣୀଳତା

ଉତ୍ତରଜନ ଲୋକୋ ଓ୍ରକ୍ଷସରେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୧୭୭୫ ବ୍ରତ-ଗଜ ଇଞ୍ଜିନ୍ ତିଆରି ହେଉଛି ।

ଶିଳ ପ୍ରେସରେ..

ଜାମସେବ୍ୟୁରତାରେ ଟାଟାରଞ୍ଜିଟିଯୁରି^ଠ ଏଣ୍ ଲୋକୋମୋଟିଭ୍ ୨୦ ପାଶ୍ଚ ମିଟର-ଗ୍ରେ ରଞ୍ଜିନମାନ ଉପାର୍ଥ କରୁଛି । ରେଲେଞ୍ଜିନ ବିଗ୍ରହ ଘରତ ବର୍ଷମାନ ସ୍ଵବଳମ୍ବୀ ଦେଲାଣି ଏବଂ ଏଣିକି ଘରତ ବିଦେଶରୁ ବଣ୍ଣୀଯୁ ରେଲେଞ୍ଜିନ୍ ରମ୍ପାଣି ନରବ ।

ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ଡିଜେଲ ରଞ୍ଜିନ୍

୧୯୭୧ ମସିହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ରଞ୍ଜିନ କାରଖାନାରେ ବିଦ୍ୟୁତ ବୃଦ୍ଧତ ରଞ୍ଜିନମାନ ଉପାର୍ଥ କରାଯାଉଛି । ସେଥିମଧ୍ୟ ବହୁଧାର୍ଯ୍ୟକ ରଞ୍ଜିନ୍ ସରଖ୍ୟ ରେଲେପଥରେ ବୁଲୁଛି । ବାରଣସୀଆରେ ଥିବା ଡିଜେଲ ଲୋକୋମୋଟିଭ୍ ଓ କ୍ରିକ୍ସଟ୍ରେ ୧୯୭୦ଠାରୁ ଡିଜେଲ ଲୋକୋମୋଟିଭମାନ ନିର୍ମିତ ହେଉଛି । ବର୍ଷକୁ ୧୯୦ଟି ରଞ୍ଜିନ୍ (ଡିଜେଲ) ଉପାଦନ ପାଇଁ ଧାରୀ ପେଟ୍ରୋ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ବାହା ଚକଚକ୍ଷୁ ହାସଲ ହୋଇପିବାର ସମ୍ବାଦନା ବରୁଛି । କେତେକ ରେଲେପଥରେ ମଧ୍ୟ ଡିଜେଲ ରଞ୍ଜିନ୍ ବୁଲିଲାଣି । ଘରତରେ ପ୍ରତିରୁ ପରିମାଣରେ ଡିଜେଲ ତେଲ ଥିବାରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଡିଜେଲ ସାହାଯ୍ୟରେ ରେଳ ଚଳାଳେ ଅପେକ୍ଷାକୁଟ ଶୟ ପଡ଼ିବ ।

ରେଲ ବର୍ଗ ଓ ରେଲ ଡବା

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ନିକଟବର୍ଷୀ ପେଜନ୍ଦୁତାରରେ ଅଣ୍ଟ୍ର ବର୍ଗ ଉପାର୍ଥ କାରଖାନା ପ୍ଲାଟିଫ ହୋଇ ସେଥିରୁ ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ଉପାଦନ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଘରତରେ ରେଲଡବା ଉପାରିପାଇଁ ଏହାହିଁ ପ୍ରଥମ କାରଖାନା । ରେଲ ଡବା ଉପାର୍ଥ କରିବାରେ ଏହି କାରଖାନା ପୁଅସାର ବୃଦ୍ଧିମ କାରଖାନା ମଧ୍ୟରୁ ଏକତମ । ସଥିରେ ବର୍ଷକୁ ସଦାଧ୍ୟକ ୨୦୦ ବରି ଉପାର୍ଥ ହୋଇପାରୁଛି । ୧୯୭୪ ଉପେମର ସୁରା ୩,୮୭୭ ଧାରବ ବର୍ତ୍ତମାନ (କୋର୍ଟେଜ) ଓ ୧,୯୩୩ ଟଙ୍କା

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସଞ୍ଜ ର ଡବା (ବରି) ଉପାର୍ଥ ହୋଇଥିବୁ ରେଲପଥ ପାଇଁ ଯେ କୌଣସି କରି ଦରକାର ପଞ୍ଜଲେ ବି ତାହା ଉପାର୍ଥ କରିବା ଏବଂ କାରଖାନା ସମ୍ପଦ ହେବାରକି ଅଧିକ ଆସିଗଲାଣି । ତେଣୁ ସରଖ୍ୟ ରେଲବାହୀ ଯେତେ ଡବା, ବରି ଦରକାର କରିବେ ଏବଂ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉପାର୍ଥ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ମୋଟରକାର୍, ବସ୍, ଟ୍ରିକ୍, ଉପାଦନ

ବିମ୍ବ, ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ କଲିକତାରେ ପ୍ରକାଶିତ କାରଖାନାରୁ ବଢ଼ି ପ୍ରକାର ମଟର (କାର୍, ଟ୍ରିକ୍ ଓ ବସ୍) ଉପାର୍ଥ ୧୯୭୦-୭୧ ରେ ଏପରି କାରଖାନାରେ ୧୭,୫୦୦ ଗଢ଼ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବେ ଉପାଦନ ୫୦,୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ହେଲାଣି । ବର୍ଷମାନ ସରଖ୍ୟ ଓ ନଗରମାନଙ୍କରେ ବୁଲୁଥିବା ମଟର ଗଢ଼ ଶତକତା ୫୦ ଭାଗ ଘରତରେ ଉପାର୍ଥ ।

ଦ୍ୱାରା ମଟର ସାଇକଲ ଓ ସାଇକଲ

ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଜନା ଶେଷ ସୁରା ଏ କେବୁର୍ ମଟର ସାଇକଲ, ମୋଟର ଓ ଡିନିଗଢ଼ ଗଢ଼ର ଉପାଦନ ୧,୫୩,୭୦୦ ହୋଇଥିଲା ବୁଝିଏ ଯୋଜନାପାଇଁ ଯୋଜନା କ୍ରମିଶଳ ସବୁର ଉପାଦନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ୧୫୦,୦୦ ରଖିଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଜନା ଶେଷସୁରା ଏହି କୁଳନାରେ ଅଧିକ ଉପାଦନ ହୋଇଥିଲା । ୧୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟର ସାଇକଲ ଉପାଦନର ଏହି ବୁଝି ପାଇଥିଲା । ୧୯୭୧-୭୨ରେ ପାଇଁ ଉପାଦନ ୧ ଲକ୍ଷର କମ୍ପଥବା ପ୍ଲଟେ ବର୍ଷକୁ ୨ ଲକ୍ଷ ସାଇକଲ ଉପାର୍ଥ ହେଉଥିଲା ।

କାହାକ ଉପାର୍ଥ

ବିଶାଖାପାଟଣାରେ ଥିବା ଜାହାଜ କାରଖାନାରୁ ସବସାଧମ ଘରତ ଉପାର୍ଥ କାହାକ

୧୯୮୦ ରେ ଭାବୀପାଇଛି । ୧୯୭୫-୭୭ ସୁଭାବୁଦ୍ଧି କାରଖାନାରୁ ୩୪ଟି ମହାପାଗରଗାମୀ ଜାହାଜ ଆର ହୋଇଛି । ଏଠାରୁ ବର୍ଷରୁ ୪୫ ଜାହାଜ ଆର କରାଯାଉଛି । ୧୯୭୭-୭୮୦ରୁ ତେଣିକିଛି କାରଖାନାର ବାଷିକ ଉତ୍ସାଦାନ ସାମନ୍ୟରୁ ବୁଦ୍ଧି କରାଯିବ ।

ଭାକାହାଜ

ବଂଗାଲେରତାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵାନ ଭାକାହାଜ କାରଖାନା (ଏଆରକ୍ଷାପ୍ଲଟ ଆକ୍ଟରି) ୧୯୭୦ରେ ଗୋଟିଏ ମରମତି କାରଖାନା ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୮୦ରେ ଏହାକୁ ଏକ ନିର୍ଗଣକାରୀ ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ୧୯୭୧ରେ ଏଥିରୁ ଉତ୍ସାଦନ ରମ୍ଭ ହେଲା । ଏଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଢ଼ି ପ୍ରକାର ଭାକାହାଜ ତଥାର ହେଉଛି ଯଥା—ଏଇଚ. ଟି. ଟ୍ରେନର ଏଥାର କ୍ରାପ୍ଟ, ଏଇଚ. ଜେ. ଟି. ଟ୍ରେନର ଏଥାର କ୍ରାପ୍ଟ ଭାଙ୍ଗପାଦ୍ୟାର, ଏଇଚ. ପାଇଟର (ସୁନ୍ଦର ବିମାନ), ଏଇଚ. ଏପ୍ରିଟ ଏଇପୋନିକ ପାଇଟର ଏଥାର କ୍ରାପ୍ଟ, ପ୍ରେଟ ପାଇଟର ଇନ୍‌ଡି । ୧୯୭୫ରେ ପାକିଶାନ ରତ ମଧ୍ୟରେ ପେରି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ସେଥିରେ ଯୁଦ୍ଧ ବିମାନଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖନମୟ କାର୍ଯ୍ୟ କୁଞ୍ଚିତ ହେଲା । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଏହି କାରଖାନାରୁ ଲିକୋପ୍ଲଟର ଓ ହାଲୁକା ବିମାନମାନ ତଥାର ଉଲ୍ଲିଖିତ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଶୟ କେନ୍ଦ୍ରର ନିର୍ମାଣକ ଏଥ ଛୁଅବା ପଣେ ଏକାନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ । ଅପ୍ରାରତାରେଥିବା ଭାବୀପ୍ରାଣ ବୈଧମବାହମାନ ଭାକାହାଜ ତଥାର କାରଖାନରୁ ଆଗ୍ରେ ୨୪୦ ମାନମାନ ସାମରକ ପରିବହନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଉଛି । ଏଗୁଡ଼ିକ ପାଦତ୍ୟ କଳରେ ବ୍ୟବହାରପାଇଁ ଅନ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ

ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବୀପ୍ରାଣ ବିମାନବାହମାନ ଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ଡାକୋଟା ବିମାନ ପରିବହରେ ଏହିଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ସାମଗ୍ରୀ

ବିଭିନ୍ନ ଧରଣର ଯାନବାହନ ଚଳାଇବାପାଇଁ ତଥା ଶିଳ୍ପ କାରଖାନା ଚଳାଇବାପାଇଁ ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ତେଣ ପେଟ୍ରୋଲ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ଥାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦେଶରେ ତେଣ ଉତ୍ସାଦନ ଶୁଭ ନରଣ୍ୟ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସମର ଚାନ୍ଦମାଟି ବିଦାରର ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁନ୍ଦେବତର କୋୟାଲିତାରେ ଥିବା ତମୋଟି ସରକାର ତେଣ ଶୋଧନାଗାରରେ ବର୍ଷରୁ ପ୍ରାୟ ୩୭ ଲକ୍ଷ ଟନ ତେଣ ବିଶେଷ ହେଉଛି । ବେସରକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଯେଉଁ ତମୋଟି ଶୋଧନାଗାର ଅଛି । (ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବିଶାଖାପାଟିଶାରେ ରହିଛି) । ସେଠାରେ ବର୍ଷରୁ ଆଜ ୪୨ ଲକ୍ଷଟନ ତେଣ ବିଶେଷ କରାଯାଉଛି ।

ଏପରି ଶୋଧନାଗାରପାଇଁ ଦରକାର ପଡ଼ିଥିବା ଅସଂଖ୍ୟର ତେଣ (୫୫୩ ଅପ୍ପୁଲ) ର ଅଧିକାଂଶ ଭର ପ୍ରଥମେ ଆମଦାନୀ କରାଯାଉଥିଲା । ଆଜିକାଳ ଆସମ ଓ ଗୁଜରାଟରେଥିବା ଅନେକ ତେଣ କୂଠରୁ ଅବଶେଷ ତେଣ ଉତ୍ସାଦନ କରାଯାଉଛି । ଆଉ ମଧ୍ୟ ପଂଜାବ, ପଶ୍ଚିମ ବିହାର, ଜାମ୍ବୁ ଓ କାଶ୍ମୀର ଏବଂ ବଜପ୍ରାନରେ ତେଣ ଖଣ୍ଡିର ସଂଧାନ କରାଯାଉଛି ।

ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଜାତ ରାସାୟନିକ ସାମଗ୍ରୀ

ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ପରଶୋଧନ ଶିଳ୍ପରୁ ଉତ୍ସିକର ଏବେ ଭାବରେ ପେଟ୍ରୋଲିୟମଜାତ ରାସାୟନିକ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ସାଦନପାଇଁ ଏକ ନୂଆ ଧରଣର ଶିଳ୍ପ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ସେଥିପାଇଁ ବେସରକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ

ଗୋଟିଏ କାରଖାନା ବମେଠାରେ ଖୋଲ ସବୁଛି
ଏବେ କୋଣାଳିତାରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାରଖାନା
ସରକାରୀ ଉଦ୍‌ସେବାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଯିବ ।
ପ୍ରେଟ୍ରୋଲିମ୍ ପରିଶୋଧନ ପରେ ନାପ୍ଥା ନାମକ
ଏକ କୃପଜାର ଦ୍ରବ୍ୟ ବଳକା ରହିଥାଏ । ଏହି
ନାପ୍ଥାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏବେ ପୋଲିଆଲିନ,
ପି. ଇ. ସି., ପୋଲିସ୍‌ବରିନ୍ ପ୍ରତିତ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ସାମଗ୍ରୀ
ନାରଲନ୍, ପୋଲିସ୍‌ବରି, ଆକ୍ରିଲିକ୍ ଓ ପି. ଇ. ଏ.
ରଳିକ୍ରିମ ଚନ୍ଦ୍ର, ଏସ୍. ବ. ଆର, ପୋଲିକ୍ରିଟାର୍ଟ୍‌ଏନ୍
ଓ ବ୍ୟଟିଲ ସମେତ ବ୍ୟକ୍ରିମ ରବର, ଚଥା ରଙ୍ଗ,
ଉତ୍ସାଦନ, ପୋକନ୍‌ଶଳ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅର୍ଥ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ଉପାର୍ଥ ହେଉଛି ।

ଉଷ୍ଣଧ

ପ୍ରେନ୍‌ପିଲିନ୍, ପ୍ଲେପ୍ରୋଟାମାଇପିନ୍, ଫିଟ୍କ୍ରୋଗାଇଲ୍‌କୁନ
କୋଣାଳେସିକଲ୍, ଭିଡ଼ାମିନ ଇଞ୍ଚାବ ଗାବନ
ରଣକାର୍ଯ୍ୟ ଯାଧୁ ନିଳ ଅପଥମାନ ବିଆର ବର୍ତ୍ତମାନ
କାରଖାନାଗୁଡ଼କର ସଂପ୍ରଗାରଣାର୍ ପ୍ରଥମ ଓ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ପଥେସ୍ଥ ବ୍ୟବସା
କରିଥାଇଥିଲା । ପୁନା ନିରକ୍ଷବଣ୍ଟୀ ପିଂପିଠାରେ
ଦ୍ୱାରର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେନ୍‌ପିଲିନ୍ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରିଥାଇଥିଲା ; ତାହାର ପରିସର ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ
ବଢ଼ିଯାଇଛି । ରଷ୍ଟିକେଶାରେ ଗୋଟିଏ ଜୀବାଣୁ
ଶୈଖନ ଉଷ୍ଣଧ (ଆନଟିକାର୍ଟିକ) କାରଖାନା ଏବଂ
ହାଇଦ୍ଵାରାବାଦର ସତ୍ୟନଗରରେ ଗୋଟିଏ ସଂଶୋଭିତ
ଉଷ୍ଣଧ କାରଖାନା (ସିରକୁଟିକ ପ୍ରର ପାଇକ୍‌ଷା) ପ୍ଲାପିକ
ହୋଇ ସେଥିରୁ ଉତ୍ସାଦନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

୧୯୫୪-୫୫ ମହିନାରେ ଟମାଟ ୧୫୦ କୋଟି
ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ଉଷ୍ଣଧ ବିଆର ହାଇଦ୍ଵାରାବା ବଳିତ
ଯୋଜନା କାଳରେ ବାର୍ଷିକ ୨୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା
ମୂଲ୍ୟ ଉଷ୍ଣଧ ବିଆର ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।
୧୦

ରାଥ୍ୟାମ୍ବନିକ ସାର

ଖର୍ବ ସମସ୍ୟା ଘରରେ ଲାଗି ରହିଥାଏ
ଏହାର ସମାଧାନପାଇଁ ନାନା ପରିବାର
ବସାଇଛି କିନ୍ତୁ ଏକଥା ସମସ୍ତେ ସ୍ଥିକାର
ଯେ ଖର୍ବ ଉତ୍ସାଦନ ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ ମାଟିରେ ରହିଥାଏ
ପାରର ପ୍ରେସ୍‌ପାର ସମାଧାନ ଗୁଡ଼ିକପୂର୍ଣ୍ଣ । ୧୯୫୧ରେ ସିଂହାଠାରେ (ବିବାର) ଭାରତର ପାର
ବିଆର କାରଖାନା ପ୍ଲାପନ କରିଥାଏ
ରାଧାରେ ନଂଗଳ, ଦୁର୍ଗାପୁର ଓ ଟ୍ରେନ୍‌ରେ
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥାଇଥାଏ
ଉତ୍ସାଦନ ହେଲାଣି । ନେବେଳ, ନହରିଙ୍ଗ
ଗୋରଖପୁର ଓ କବାଠାରେ ଆଉ ପାଞ୍ଚଟି କାମ୍ପିନ୍
ବିଆର ବୁଲାଇଛି । କୋଟିନ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜଠାରେ
ପାର କାରଖାନା ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଉଛି ଏବେ ବେବରକାରୀ ଉଦ୍ୟମରେ ବିଶାଖା
ଓ ବସେବାଠାରେ ଆଉ ଦୁଇଟି କାରଖାନା
ହେଉଛି । ୧୯୫୫-୫୬ରେ ୨,୩୩,୦୦୦ ମେଟ୍ରିକ
ନାରଟ୍ରୋକେନ୍ ପାର ଉତ୍ସାଦନ ହୋଇଥିଲା ।
ଉତ୍ସାଦନ ବଢ଼ାଇବାପାଇଁ ସରକାର୍ ଓ ବେଳେ
କେତେବେଳେ ପିରକ ବିଦୁଲି ପ୍ରତ୍ୟେକୁ ରୁକ୍ଷିତ
ଥାଣା କରିଥାଏ ଯେ ଧର୍ମ ଯୋଜନାକାଳ ମଧ୍ୟ
୨ ମିଲ୍ଲି ମେଟ୍ରିକ ଟଙ୍କା ଉତ୍ସାଦନର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହୋଇ ପାରିବ ।

ପଥ୍ରପେଟ ସାର ଉତ୍ସାଦନ ମଧ୍ୟ କୁମାରତା
ପାଉଛି । ୧୯୫୧-୫୨ରେ ୫,୦୦୦ ମେଟ୍ରିକ
ପଥ୍ରପେଟ ଉତ୍ସାଦନ ହୋଇଥିବା ପ୍ଲାପନ ୧୯୫୨
ଦେଲକୁ ଉତ୍ସାଦନ ପରିମାଣ ୨ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ
ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଥିଲା । ତତ୍କାଳୀନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟ
ଉତ୍ସାଦନ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ପଥ୍ରପେଟ
ବଢ଼ାଇବା କମରୁତେ କୁଷକମାନେ ଏହା ପାଇସିରି
ଶ୍ରୀ ଓ ସୁବିଧାରେ ସାର ପାଇଁ ପାରିବେ ।

ଲୁଗାସ୍ଥତା

ମନୁଷ୍ୟର ଅଭ୍ୟବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ ହେଲା ଖାଦ୍ୟ ଓ ବସ୍ତି । ଭରତରେ ବସ୍ତି ଶିଳ୍ପ ଅବଶ୍ୟକ ନୂଆ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଗତ ଉନୋଡ଼ି ଯୋଜନାରେ ଏହାର ସଥେଥୁ ସଂପ୍ରସାରଣ ହୋଇଛି ।

ଆମ ଦେଶରେ କପା ଲୁଗା ଶିଳ୍ପ ୧୦୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ କାଳ ହେଲା ରହି ଆସିଛି । ଦେଶରେ ଏବେ ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟା ଶିଳ୍ପ ହୋଇ ରହିଛି । ଦିଶ୍ଚିତ୍ତ ବିଶ୍ୱସୁର ପୂର୍ବରୁ ଭରତରେ ଆଟଟି କପାଲୁଗା କାରଖାନା ପ୍ରାୟ ୧କୋଡ଼ି ଟାକୁଡ଼ି ଓ ୨୯୯ ଲକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ଵରୁ ରହିଥିଲା । ୧୯୭୩ ମୁଗ୍ଧ ଲୁଗାକଳ ସଂଖ୍ୟା ୫୩୭ (୨୪୭୩ ସ୍ଥାନକଳ ଓ ୨୫୧୩ ଲୁଗା ଓ ସ୍ଥାନକଳ)କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭରେ ଏ ଦେଶରେ ୩,୭୭୦ ନିୟୁକ୍ତ ଗଜ କପଢ଼ା ଉତ୍ତାନ ମେଉଥିବା ପ୍ଲଟେ ଚାଲାଯୁ ଯୋଜନା ଶେଷ ଦେଲକୁ ତାର ପରିମାଣ ୫,୫୦୦ ନିୟୁକ୍ତ ଗଜକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ତୁର୍ଥ ଯୋଜନାରେ କାଷିକ ୩୦୦ ନିୟୁକ୍ତ ଗଜ ଉପାଦନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ପଶମ ବସ୍ତି

ଭରତର ପଶମ ଶିଳ୍ପ ଏକ ସୁଧାରିତ ଭିତ୍ତିରେ ଗତ ୫୦ ବର୍ଷ ହେଲା ରହିଥିଥିଲେ ବି ଏହାର ସଂପ୍ରସାରଣ ବିଶେଷଭାବେ ସ୍ଥାନିକତା ପରେ ବି ଘଟିଛି । ୧୯୫୪ ମସିହାରେ ପଶମ ବନ୍ଦ ଉପାଦନ ପାଇଁ ୭୧୩ କାରଖାନା ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଦେଶରେ ୫୦,୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ପଶମ ତାକୁଡ଼ି, ୧,୪୦,୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ପଶମ ତାକୁଡ଼ି ରହିଛି । ଏତିକି କିମ୍ବା ପଶମର ସ୍ଥାନ ୧୯୩୩ରେ ୨ନିୟୁକ୍ତ କିମ୍ବା ମର୍ଗର ଅଧିକ ଉପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

କୃତ୍ରିମ ରେଶମ

ଭରତରେ କୃତ୍ରିମ ରେଶମ ଉଆରି ଶିଳ୍ପ ଅପେକ୍ଷାକୁ ଅଳ୍ପ ଦିନର । ଦିଶ୍ଚିତ୍ତ ବିଶ୍ୱସୁର ପରତାରୁ ଏହାର ଷିଷ୍ଟ ଅଭିଭୂତ ଘଟିଛି । ଭରତରେ ବାଷିକ ଟଙ୍କା ନିୟୁକ୍ତ ପାଇସ୍ତରୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ଝୋଟ

ବୈଦେଶିକ ବିନିମ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ଦିଗରେ ଆମର ଝୋଟ ଶିଳ୍ପର ପ୍ଲାନ ସଦ୍ବ୍ୟାଥମ । ୧୦୦ ବର୍ଷର ପୁରୁଷା ଏହି ଶିଳ୍ପର ବିଶେଷ ଅଭିଭୂତ ଘଟିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଦେଶରେ ୨୨,୮୧ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଶ୍ୱାସୀ ୧୨ ଟି ଝୋଟକଳ (ଚଟକଳ) ରହିଛି ଏବଂ ପୁଅବରେ ଥିବା ତତ୍ତ୍ଵ ସଂଖ୍ୟାର ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରାୟ ଶତକତ୍ତା ୫୩ ଟାଙ୍କା । ଆମ ଦେଶରୁ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ୧୭୦ କୋଡ଼ି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ଝୋଟ-କ୍ରୂବ୍ୟ ଉପାଦିତ ହୁଏ । ଚାଲାଯୁ ଯୋଜନାରେ ୧୩ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ ଟୋଟ କ୍ରୂବ୍ୟ ଉଆରି ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଉପାଦିତ ୧୯୫୪ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ ହୋଇଥିଲା । ତୁର୍ଥ ଯୋଜନାକାଳରେ ବର୍ଷକୁ ୨୭ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ ଉପାଦନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଏଥରୁ ୧୯ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ ବିଦେଶକୁ ଉପାଦାନ କରାଯିବ ।

ସିମେଣ୍ଟ ଉପାଦନ

ସ୍ଥାନିକତା ପୂର୍ବରୁ ଭରତରେ ୨୩୩ ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା ଥିଲା ଓ ସେହିରୁ ବର୍ଷକୁ ୧୫ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ ସିମେଣ୍ଟ ଉପାଦିତ ହେଉଥିଲା । ୧୯୫୪-୫୫ ମୁଗ୍ଧ ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନାରୁ କରିବାର ସଂଖ୍ୟା ୩୭କୁ

ଦୂରି ପାଇଥିଲା । ୧୯୫୦-୫୧ରେ ୨୦ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟଙ୍କା ସିମେଣ୍ଟ ଉପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଘୁମେ
୧୯୭୫-୭୭ରେ ୧୦୮ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା । ତରୁଣ୍ ଗୋଜନାକାଳରେ ବାଣୀକ ୨୦୦
ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟଙ୍କା ଉପାଦନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଇଛି ।

କାରଖାନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦନ

ପ୍ରଥମ ଗୋଜନାକାଳରେ ଶିଳ୍ପ ଜନୟନ ପାଇଁ
ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ୁଥିବା ସମ୍ପାଦିତ ଓ କଳକବ୍ଜା ପାଇଁ
ସରତକୁ ପୂରସ୍ତ୍ର ବୈଦେଶିକ ଆମଦାନୀ ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ଦିଶାବୁ ଓ ଚାପାବୁ
ଗୋଜନାକାଳରେ ଏହି ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଉପରେତେହାର
ହାବ ପାଇଛି । ଦେଶରେ ଥିବା କାରଖାନାକୁ ଲୁହା
ଓ ରସପାତି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମିଳିବା ଫଳରେ ଚିନ୍ତା,
ବିଦ୍ୟୁତ୍, ସିମେଣ୍ଟ, ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ୍, ବିଦ୍ୟୁତ୍, କୋରଲ
ଶଣ, ମଟରଗାଡ଼ି ଅଟୋମୋବାଇଲ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଓ
ହାବୁକା କାରଖାନା-ସମ୍ପାଦିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶରେ
ବର୍ଷକୁ ୩୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ଉପରି ହେଉଛି ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପାଦନ

କେଉଁ ଦେଶ କେତେ ବନ୍ଦ ତାହା ସେହି ଦେଶର
ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଉପାଦନ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବ୍ୟବହାର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ
ନିର୍ମିତ ଘରେ କଣାପଡ଼େ । ୧୯୭୭ରେ ଆମଦେଶରେ
୧୪ ନିଯୁତ କଲେଞ୍ଚୁଟ୍ଟାଇ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପାଦନର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଏବେ ୧୦ ନିଯୁତ କଲେଞ୍ଚୁଟ୍ଟାଇର
ଅଧିକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପାଦନ କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୧ରେ
ମୁଣ୍ଡ ପିଲା ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବ୍ୟବହାର ଥିଲା ୧୩ କଲେଞ୍ଚୁଟ୍ଟାଇ
ଶକ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ୫୦ କଲେଞ୍ଚୁଟ୍ଟାଇ ଶକ୍ତି
ବୁଢ଼ି ପାଇନାଛି ।

ଗ୍ରାମୀଂଚଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବରାହ

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଦେଶ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହର ଓ ଗାର୍ହକୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରିବହନ କରାଯାଇଛି । ଏବଳି ସହର ଓ ଗ୍ରାମର
୧୯୭୭ରେ ୪,୦୦୦ ଥିବା ଘୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୪୫,୦୦୦ ହେଲାଣି ।

ଗ୍ରାମର ଗହଳରେ ନଳକୁଆ, ଦମ୍ବକଳ ତଥା ପୁରୁଷ
ଲୁଗାବୁଣୀ, ଆଖୁପେଡ଼ା, ଘଣା ଓ କାଠକଟା
କୁଟୀର ଶିଳ୍ପ ଲୋଭବାପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଦିଆଯାଉଛି ।

ଓଜନଦାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମ୍ପାଦିତ

ଉପାଦନ ଓ ସରବରାହ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଇଁ
ସମ୍ପାଦିତ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଦେଶ ଭାବରେ କରୁଛୁ । ଶେପାଳଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଡେଜୁ
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମ୍ପାଦିତ କାରଖାନା ଏ ଦିଗରେ
ପଦଶେଷ । ୧୯୭୦ରେ ଏଥିରୁ ଉପାଦନ ହେଲା । ଏଠାରେ ଟର୍ବାଇନ୍, ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମର
କନ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ରିଅର, ସୁରକ୍ଷା ରିଅର, ପାରିବହକ, କଲେକ୍ଟିକ୍ ମୋଟର, ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମର୍
କନ୍ଟ୍ରୋଲ୍ ମେଣ୍ଡି ଇର୍ଯ୍ୟାଦି ହିଆର ହୁଏ । କିନ୍ତୁ
ଏହିଭାବ ଗୋଟିଏ କାରଖାନା ପ୍ରାପିତ ହୋଇଥାର
ହରହାର ଓ ସମତଂଦ୍ରପୁରମ୍ (ହାଇଦରବାଦ)
ଆର ବୁଲଟି କାରଖାନା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶିଳ୍ପ

ଓଜନଦାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମ୍ପାଦିତ ସଙ୍ଗେ
ଆମଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଜ୍ଞାନବତ୍, ପ୍ଲାନେଟ୍
ର୍ୟୁମ୍, ଶାର ତାପ ନିୟମକ ସମ୍ବନ୍ଧ (ଏଠାର କଣ୍ଟିପ୍ରି
ଶାରିକାକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧ (ରାଷ୍ଟ୍ରିଜେରେଟର), ଜଳ
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧ (ଡ୍ରାଇଭର୍କର) କଳଚୁଲ୍ୟ,

ସର୍ବେ ମିଟର ଉତ୍ସାହ ଦାଳୁକା ଉପକରଣମାନ ତିଆରି କରିଯାଉଛି ।

ଜଳକର୍ତ୍ତା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସନ୍ତୁପାତି (ମେସ୍ଟେନ୍‌ଟ୍ରୈଲସ)

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଳକର୍ତ୍ତା ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁପରୁ ସନ୍ତୁପାତି (ଟ୍ରୈଲସ) ଦରକାର ତାହା ଏ ଦେଶରେ ତିଆରି କରିବା ଦିଗରେ ୧୯୭୦-୭୧ରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାଜାରେ ନିକଟସ୍ଥ

ଜଳକର୍ତ୍ତା, ବାଜାରେ, ପିଞ୍ଜୋର (ପଞ୍ଜାବ) ଅମରନାଥ, କଳାମାସେର (କେରଳ), ସନତ୍ର ନଗର (ହାଇବରାବାଦ)ରେ ଏହଳି ଯଦ୍ବିପାତି ତିଆରି ହେଉଛି । ବାଜାରେ ଦାରବନ୍ଦା ଏହି ତିଆରି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାରଖାନା ଅଛି । ୧୯୭୫-୭୭ରେ ସେଠାରେ ୧,୫୭,୧୪୦ ଟଙ୍କା ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ତଳତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଉପାଦନ ୨,୪୦,୦୦୦ରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ବୋଲି ଆଶା କରିଯାଏ ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ ମୁଣ୍ଡପିଲ୍ ଛଅଗୁଣ ବଢ଼ିଛି

ତିନୋଟି ଯୋଜନା କାଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ ମୁଣ୍ଡପିଲ୍ ଛଅଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ବୋଲି ଜଣାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଯୋଜନା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୁଣ୍ଡପିଲ୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ ୧୦୧ କିଲୋ ଉତ୍ସାହ ଦେଖାଯାଇଲା । ବୃଦ୍ଧିମୂଳ୍ୟ ଯୋଜନା ଶେଷରେ ଏହି ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୭୫ କିଲୋ ଉତ୍ସାହ ଦେଖାଯାଏ ।

ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉପାଦନ ଷମତା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ୧୯୮୦ରେ ୨୩୦ ନିୟୁଚ କିଲୋ ଉତ୍ସାହ ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ୧୯୭୫ରେ ୧୦୧୭ ନିୟୁଚ କିଲୋ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଛି । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ଲୁହନ ମଧ୍ୟ ଦେଶରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯୋଗାଣ ଶିଳ୍ପରେ ମୂଳଧନ ଅର୍ଥ ଲଗାଣ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୨୨ ଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ୧୯୮୦ରେ ଏହି ପରିମାଣ ୧୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା ବେଳେ ୧୯୭୫-୭୭ରେ ୨୨.୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ହୋଇଛି ।

ବୃଦ୍ଧିମୂଳ୍ୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ୧୦୧୭ ନିୟୁଚ କିଲୋ ଉତ୍ସାହ ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉପାଦିତ ହୋଇଛି । ନିର୍ବିରିତ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ୨୫୨ ନିୟୁଚ କିଲୋ ଉତ୍ସାହ କମ୍ ।

୧୯୭୫-୭୮ରେ ୨୩୦ ନିୟୁଚ କିଲୋ ଉତ୍ସାହ ଉପାଦନ ଶକ୍ତିପରିମାଣ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କେନ୍ଦ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ-କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରିଯାଏ ।

କାଶୀରର ବ୍ୟାତିହ୍ୟ—ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷତା

ଦୂରମ୍ୟ ପ୍ରାଚୀକ ପରିବେଶ ହିଁ ସବଳକୁ ଯଥାର୍ଥ
ବୁଝିଗ୍ରହ ପରିଣତ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଲାଗ୍ୟର କଥା
ସେ ଗତ ୨୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ବୁଝିଗ୍ରହ ତନିଥର
ଦିଦଶୀ ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୋଇଛି—ଦୂରଧର
ପାକସ୍ତାନ ଦ୍ୱାରା ଓ ଥରେ ତୀର ଦ୍ୱାରା । ମୁସଲମାନ,
ବିନ୍ଦୁ ଶିଖ ଓ ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରଭୃତି ସମସ୍ତେ କାଶୀର କାନ୍ତି
ମିଶାଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ବାଧା
ଦେବନ୍ତରୁ ।

ଆକ୍ରମଣ ବିନ୍ଦୁରେ କାଶୀରର ଲୋକଙ୍କ ଆମ୍ଭେ
ଏ ଯେଉଁ ସ୍ଵାତଂସ୍ତ୍ରୀ ଜନାଦନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା
ସେଥିରେ କାଶୀରର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରକାଶ
କରିଛନ୍ତି ଯେତକି ତର୍ତ୍ତମାନେ ବିମୁଠ ହୋଇଛନ୍ତି
ସେତକି । ଗଜ୍ୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟତଃକାରୀ
ହେଉଛନ୍ତି ମୁସଲମାନ । ୧୯୭୫ରେ ପାକସ୍ତାନ
ପ୍ରଥମେ ଆକ୍ରମଣ କଲୁବେଳେ ସେମାନେ ସେ ତା’
ବିନ୍ଦୁରେ ସଂଗ୍ରାମ ଦିଲାଇଥିଲା ଓ ୧୮ ବର୍ଷ ପରେ
୧୯୭୬ରେ ସେତେବେଳେ ପାକସ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କ
ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତୃଭୂମି ଉପରେ ମାଧ୍ୟମକ ଆକ୍ରମଣ
ଚିନାଇଲା ସେତେବେଳେ ସୁଣି ଧରେ ସେ ସେମାନେ
ଆକ୍ରମଣକାରୀ ବିନ୍ଦୁରେ ସୁନ୍ଦର ଚିନାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ହଟାଇ ଦେଇ ଯଥିରେ ଅନେକ ବିମୁଠ ଜୋଇଥିବା
ସ୍ଥାପନକାରୀ ।

କାଶୀରର ବିଚିହ୍ନାପ ଓ ସଂହୃଦୀ ଦୃଷ୍ଟି ଏ
ବିଷୟର ବିଶ୍ୱର କଲେ କାନ୍ତି ଆକ୍ରମଣ ବିନ୍ଦୁରେ
କାଶୀରବାସୀଙ୍କ ସଂକଟୀୟ ସହଜରେ ଦୂର
ପାଇପାରେ ।

୧୪

କାଶୀରର ଜନସାଧାରଣ ନିଜ ନିଜର
ବିଶ୍ୱାସରେ ଏକାନ୍ତ ଆସ୍ତାବାନ ବୋଇଥୁଲେ
ସେମାନେ କେବେ ହେଲେ ଧର୍ମମତ ନେଇ
ଦ୍ୱାରା ହେବାକୁ ପାଇନାହାନ୍ତି । ବରଂ ଯେତାଙ୍କୁ
ନିଜକୁ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଲୋକ ବୋଲି ନେଇ
କରନ୍ତି । କାଶୀର ଉପର୍ଯ୍ୟକାର ସ୍ଵଦୂର ଗୀର୍ଜା
ଥିବା ଲୋକେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ କହିଥୁଲା
“ଆଦାମ୍ବର ଦୂରଟି ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ଜଣେ (ହୁଏ)
ଶୁଣାନକୁ ବାଛୁ ଥିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ (ମୁସଲମାନ)
କବରଖାନାକୁ ବାଛୁଥିଲେ” । ଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ଓ ବିଶ୍ୱାସନାମ୍ବର ଧାରଣା କପରି ଗଲେଇ ଭାବ
ଗାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଲା ତାହା ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼େ
ଏହା ପଳରେ ଆସିଲୁ ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ କୁଣ୍ଡ
ଓ ଏକପ୍ରାଣତା—ଯାହାକି ଗଢ଼ ଡିନୋଟି କିମ୍ବା
ଆକ୍ରମଣକେ ଆସୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଭାବେ ଆସିଲା
କରୁଛି ।

ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷ ପରାମର୍ଶ

କାଶୀରର ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷ ପରାମର୍ଶ ଏହି
ସବୁ ଅନ୍ତରୁ ରହି ଆସିଲା । ଇତିହାସ ପାରିକାଳରେ
ସମ୍ଭାବନା ପାଇଲା ଏହି ପରାମର୍ଶ
ମୂଳଦୂରୀ ପକାଇ ଥିଲେ । ସମସ୍ତେ କାଣ୍ଠରୁ
ଅଶୋକ ଅନ୍ୟର ଧର୍ମକୁ ନିଜର ଧର୍ମଭଳି ପାଇଲା
ଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । କେବେ
ସେ ସୁରରେ କାଶୀରରେ ବୁଲିଥିବା ଶେବ ଧର୍ମ
ନାର ଦେବତା ପାଇଲା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିଷେଷ କରିଲା
ନଥିଲା । ବୁଲାଇ ଏପରାର ପୂଜାପ୍ରତି ଅଶୋକର
ସହିତୁତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

ଅଶୋକଙ୍କ ଅବଦାନ

ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମବଳମ୍ବୀ ସବେ ଅଶୋକ ବଢ଼ୁ ସଂଖ୍ୟକ ମୁଦ୍ରା ଓ ଚେତ୍ୟ ନିମୀଳ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପେଉଁମାନେ ପାରଂପାରିକ ଶୈବ ଧର୍ମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ କଲ୍ପାଶ ପାଇଁ ସେ କେବେକ ଶିବ ମନ୍ଦିର ଗଡ଼ାଇଥିଲେ ଓ ଆଉ କେତେକ ମନ୍ଦିର ମରାନତ କରିଥିଲେ । ଏହି ଘବରେ ଏହି ଦୁଇ ଧର୍ମର ସହବଦ୍ୟାନ ଘୋରୁଁ ସାବ ରଜ୍ୟର ହିତ ସାଧୁତ ହୋଇଥିଲା ।

ସ୍ଥାନୀୟ ଧର୍ମ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ଏଠାରେ ବୌଦ୍ଧମାନେ ପେଉଛି ସହନଶୀଳତା ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ ତଥା ସ୍ଥାନୀୟ ଧର୍ମବଳମ୍ବୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଏକ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ତେଣୁ ପେତେବେଳେ କୁଶାଶମାନଙ୍କ ପତନ ପରେ ପାରଂପାରିକ ପୂଜା ବିଧର ପୂନଭ୍ୟବ୍ୟବ୍ୟ ହେଲା ପେତେବେଳେ ହିନ୍ଦୁତେବ ଦେଖାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଗୌରବମୟ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତୃତ୍ୟ ଶବ୍ଦାବୀରେ ଉଚିତ ସଂସ୍କରଣ ଗ୍ରହ ମାନମତ ପରିବର୍ତ୍ତନରୁ ଆମେ ଜାଣୁ ସେ ବେଶାଶ ପଣ୍ଡମା ଦିନ (ବୃଦ୍ଧ ପୂଣ୍ଡମା) ବୁଝକ ଜନ୍ମ ଦିବସ ବୌଦ୍ଧ ଦେଇଥୁ ଓ ବିନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ସଥାବିଧ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିଲା ଏକଂ ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ବୌଦ୍ଧ ଶ୍ରମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟଗାଭୀ, ବସ୍ତ୍ର ଓ ଉତ୍ସାହ ଦାନ କରିପାରିଥିଲା । ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକେ ଗୀତ ବାଦ୍ୟ ଓ ନୃତ୍ୟଦରେ ଦିନଟି କଟାଉଥିଲେ ।

ଅଶୋକଙ୍କ ପଦର ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଶବ୍ଦାବୀରେ ବ୍ୟାପକମାନେ ରଜପଣ କରିଥିଲେ ସେମାନେ ଅଶୋକଙ୍କ ଆଦରଣେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବଳମ୍ବୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଂଦିର ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ମର—୧୯୭୭

କରି ଜମିବାତ ଖାଲି ଦେଇଥିଲେ । ଲକିତାଦିତ୍ୟ ଜରନ୍ତିଲୁ ଆବିଦିନଙ୍କ ନାମ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସବାଧିକ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ।

ଲକିତାଦିତ୍ୟ ଯୁଗ

କାଣ୍ଡୀରରେ ଯେତେ ହିନ୍ଦୁ ସକା ରଜପଣ କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲକିତାଦିତ୍ୟ ସବତ୍ରେସ୍ତ । ଗ୍ର୍ଯାନ୍ତ୍ରିକ ୭୭° ଛେ ୭୭° ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରଜପଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବିଜୟ ଗୌରବ ପୂର୍ବରେ ବଂଗ ପ୍ରଦେଶ ଠାରୁ ଉତ୍ତରରେ କେଂଢି ଏହିଆର ମରୁଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା । ଦିନର ରଜମାନଙ୍କରୁ ବଢ଼ୁ ଧନ, ରହ ଓ ପ୍ରତିଭାବାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଣାଇ ସେ ନିଜ ମାତୃଭୂମିର ପୌନ୍ଦରୀ ଓ ଗୌରବ ବଢ଼ାଇଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ଅତି ଉଦାର ଓ ଅମାୟିକ । ସେ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ୁଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରଧାନ ଧମ ଯଥା ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ଓ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ସେ ସମ୍ମାନ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭର୍ତ୍ତୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ହିତନାମି ସେ ମରଧରୁ ଧାରୁ ନିର୍ମିତ ଏକ ବିରଟ ବୁଢ଼ମୂର୍ତ୍ତି ଅଣାଇ ନିଜ ବଜଧାମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅମାର୍ତ୍ତା ରୁକ୍ମିନୀ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ମନ୍ଦିର କର୍ମରୂପ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମବଳମ୍ବୀ ଥିଲେ ।

ସୁଲକାନ ଜରମୂଳ ଆବିଦିନଙ୍କ ଅବଦାନ

ଜରମୂଳ ଆବିଦିନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ଜଣେ ବୌଦ୍ଧ । ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଲକିତାଦିତ୍ୟ । ଲକିତାଦିତ୍ୟଙ୍କର ୭୦° ବର୍ଷ ପରେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ସୁଲକାନ ରଜପଣ କରିଥିଲେ ସେଇକି ମହିମା ଶାସନ କାଣ୍ଡୀରରେ ଆଉ କେବେ ଦେଖା ଦେଇନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ସମୟରେ କାଣ୍ଡୀର ଉପରେକାର ଅଣମୁସଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁସବୁ

ଅତ୍ୟାମୁର ହୋଇଥିଲୁ ତାହାର ଲଗବ ଏକାଇବା
ପାଇଁ ସେ ବହୁତ କିନ୍ତୁ କରିଥିଲେ । ଶାସନ କେବଳରେ
ସେ କୌଣସି ପ୍ରଚାର ଅପମାନକା ସହ ପାରୁ ନଥିଲେ
ଓ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅମଳର ଦିରେଦାୟକ
ଆଇନ ଓ ଗୋପଣୀୟ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଛେତ
କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁଥିବୁ ଅଧିମୁଖମାନମାନେ
ସଜ୍ୟଗୁଡ଼ି ପଳାଇ ପାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଶାନ୍ତ ଓ
ସହନଶୀଳତାର ଏବଳ ଏକ ନୂତନ ବାଚାବରଣ
ଯୋଗୁଁ ପୁଣି ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଗଣା ଶାବ୍ୟପେଣ୍ଡ ଦେବାର
ବ୍ୟକ୍ତା ହେଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲମାନଙ୍କ
ସକାଗେ ସ୍କୁଲମାନ ଖୋଲ ହେଲା । ସେମାନେ
ଫେରି ସେମାନଙ୍କ ପରିପର୍ବାଣୀମାନ ଅବାଧରେ
ଅନୁସୁରଣ କରିପାଇବେ ସେବିରେ ସେମାନଙ୍କୁ
ବିଶ୍ଵାସିତ କରିବା ପାଇଁ ବଜା ନିଜେ ବିଷ୍ୟାତ
ଅମରନାଥ ଗୁଡ଼ା ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ଶର୍ତ୍ତୁ
ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ବଢ଼ ମୀଠ ଓ ଅଣ୍ଣମୁଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରିଥିଲେ । ସେ ଗୋଦର୍ଯ୍ୟ ନିଷେଧ କରିଥିଲେ,
ସୁରାପାନ କରୁ ନଥିଲେ ଓ ରମଜାନ ମାସରେ
ମାଂସ ଖାର ନଥିଲେ । ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ପଦତ୍ର କେତେକ ଧରଣା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ ମାତ୍ର ବା ପରୀ
ଶିକାରକୁ ସେ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଜଳମୂଳ ଆହିନ
କଣେ ନିୟାପର ମୁସଲମାନ ଥିଲେ ବି ସଂସ୍କୃତ
ବିଷାରେ ଅଗାଧ ଜ୍ଞାନଜନ କରିଥିଲେ । ଶାସନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବସର ପାଇବା ମାତ୍ରେ ସେ ସଂସ୍କୃତ ଶାସ୍ତ୍ର
ବିଶେଷରେ ପୋରକାଣିୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ ।
ନିଜର ସଂସ୍କୃତାନିଷିଦ୍ଧ ପ୍ରଜାମନଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ସେ ବଜରଗଣୀୟ ପର୍ଦତା ଗ୍ରହିତୁ ପାରିପି ଭାଷାରେ
ଚର୍ଚା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଉଦାର ଓ
ସହନଶୀଳ ମାତ୍ର ଯୋଗୁଁ କାଣ୍ଡୀରବାସୀମାନେ ତାଙ୍କ
ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଦଶା ମହାରାଜ ବୋଲି ମନେ
ପକାଇଛନ୍ତି ।

ଗଣଶୀଳନରେ ଧର୍ମ ନେଇପେଷ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଭାବ

ପରମାରର ଧର୍ମ ଓ ଜଳଣ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧ
ସହନଶୀଳତା ଦେଖାଇବା ସେ କେବଳ ବଜା
ବଜପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମାବିଶ୍ଵାସ ତାହାରୁ
ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଏହା ହେ
ଯାଉଥିଲୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୈନିକ ଜୀବନରେ
ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଥିଲୁ । କାଣ୍ଡୀରର ସାଧାରଣ
ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ ଓ ଶିଖଙ୍କ ପାମାଜିକ ଓ ସାହୁଙ୍କ
ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ସୁବ୍ରତ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ତାହା
ଏହି ସହନଶୀଳତାର ଫଳ । ସେଇଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଁ କାଣ୍ଡୀରର ପାହାଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜୋଲରେ ହିନ୍ଦୁ ଦେବ ମନ୍ଦିର ପାଖେ ପାଇଁ
ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମସିଦିମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ
ପରିବାରରେ ପିଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧି ଦେବାପାଇଁ
ମୁସଲମାନ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବାତ୍ମି ନିୟମା ରହିଛନ୍ତି ଏହି
ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମାଧ ଉପରେଥିବା ସ୍ଥାନିକୁ ପ୍ରତିପରିଷର
ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ପରିଚିତ ଉଦ୍ଦେଶ କରିଯାଇଛନ୍ତି ।
ଆଜିମଧ୍ୟ କାଣ୍ଡୀରର ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ଉତ୍ତର
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଲୋକେ ଉତ୍ତର ସଂମ୍ବନ୍ଧିତ ପାଇଁ ସାହୁ
ପନ୍ଦ୍ୟାଧୀ ଓ ପୀରପାଗମରଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ଉତ୍ତର
କିମନ କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି କାଣ୍ଡୀରର ମୁସଲମାନ
ମାନେ ସେଠିକାର ସାଧୁ ଓ ବାର୍ଣ୍ଣନିକ ମନ୍ଦିର
ପୋରେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ‘ଲାଲ ମାର’ ବୋଲି କହନ୍ତି ଏହି
ହିନ୍ଦୁମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପକର ଶେଷ
ନୂରବିନଙ୍କୁ ନନ୍ଦରଷ୍ଟି ନାମରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ
ବିଶେଷ ଭାବରେ କରିଯାଇପାରେ ସେ ଏପରିକି ଏବେହି
କାଣ୍ଡୀରର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁସଲମାନମାନେ
ହିନ୍ଦୁ ମୁନିଷିକ ସ୍ଥାନିକି ବାପିକା ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରିମୋହି
ଦିବସରେ ମାଂସ ଖାଇାନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଧର୍ମନିରାପଦତାର ଏହି ପରମେଶ୍ୱର କାଣ୍ଡୀରର
ମୁନିଷିମାନେ ପରିଦ୍ଵା ଜାଗରୁକ ରଖିଆସିଛନ୍ତି ।

ସେମାନେ ସୁଗୟୁଗ ଧରି ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ମନରେ ସର୍ବ-
ଧର୍ମ ସମନ୍ଦୟର ମୌଳିକ ମାତ୍ର ଓ ନୈତିକ ଜୀବନ-
ଶାପନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ନନ୍ଦ
ପୋରେଶ୍ୱର ଓ ଶେଖନ୍ଦୂରୁଦ୍ଧିନ ପ୍ରଭୃତି ସାଧକ ଓ
କବିମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ବ ଏ ଦିଗରେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟଯୋଗ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ବହୁଯୁଗର ପରମ୍ପରା

କାଣ୍ଡିରର କବି ଓ ଲେଖକମାନେ ସୁଗେ ସୁଗେ
ଏହି ପରମ୍ପରକୁ ବଜଇ ରଖି ଆସିଛନ୍ତି । ଶେଖ-
ନ୍ଦୂର ରପି ନାମକ ଜଣଶ କବି ଲେଖିଥିଲେ ‘କୋଟି
କୋଟି ହୃଦୟ ଦର୍ପଣରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ମୁଣ୍ଡି
ଜୀଜୁଲ୍ୟମାନ’ । ଅବଦୂଳ ଆହେବୁ ନାମକ ଜଣେ
ଆଧୁନିକ ସୁଗର କବି ଗାଇଛନ୍ତି ‘ମଣାରର ଆଲୋକ
ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା । ମୋ
ଆଖିରେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁସଲମାନ ଉତ୍ସବେ ସମାନ ।
ସବୁର ମୋର ଦୀନ—ଏକତାହିଁ ମୋର ଧର୍ମ’ ।

ଶୁଭମ ଅହମଦ ନାଜୁର ମଧ୍ୟ କାଣ୍ଡିରମାନଙ୍କ ଏହି
ସାଧାରଣ ବୀତିହ୍ୟରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ଦେଖିଛନ୍ତି, ହିନ୍ଦୁ-
ମାନେ ଧରିଛନ୍ତି ମଙ୍ଗ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ଧରିଛନ୍ତି
ଅହୁଲା । ଦୁହେଁ ମିଳିମିଶି ଏ ଦେଶର ନୌକାକୁ
କୁରେ ଲଗାଇ ପାରିବେ । ଗଜ ପାକପ୍ଲାନ
ଆସିଥାଏ ବେଳେ କବିମାନଙ୍କ ଏହି ବାଣୀ ସାର
କାଣ୍ଡିରରେ ରୂପାୟୁତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସଂଗ୍ରାମରେ

କାଣ୍ଡିରବାସୀମାନେ ଜାତିଧର୍ମ ନିବିଶେଷରେ କାନ୍ତକ
କାରି ମିଶାଇ ଆକୁମଣକାରୀର ମୁହାରିଲା ବରିଥିଲେ ।

ଅଶୋକ, କୁଶାଣ, ଗୁଡ଼, ମୋଗଲ ଓ ଶିଖମାନଙ୍କ
ସମୟରେ କାଣ୍ଡିର ଭାବର ଏକ ଅପିତ୍ରେଦ୍ୟ ଧାରା
ଥିଲା । କାଣ୍ଡିରର ଧର୍ମ, ଦର୍ଶନ, ଚକା, ବିଜ୍ଞାନ
ଓ ପାହିତ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ ଅବଦାନ ରହିଛି ।
କାଣ୍ଡିର ଭାବର ଗୋଟାଏ ସୀମାନ୍ତରେ ରହି ଥିବାରୁ
ସୀମାନ୍ତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବେଦୁ ଏହିଆ, ଗୀନ, ତବରୁ
ଏପରିକ ସୁଦୂର ମଜୋଲିଆ ଓ ଭଣ୍ଡାନେଷିଆର
ଧର୍ମ ଓ ସଂଦ୍ରଭକୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ।

ସ୍ଵରତର ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷତା

ଗତ କେବେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କାଣ୍ଡିରିଙ୍କ ଧର୍ମ
ନିରପେକ୍ଷତା ଷେରୁରେ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲା । ଭାବର ସହାୟତା କାଣ୍ଡିରର ଧର୍ମ
ନିରପେକ୍ଷ ପରମ୍ପରା ଓ ସଂଦ୍ରଭକୁ ରଖା କରିବା
ଦିଗରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସହାୟ୍ୟ କରିଥିବା ମଧ୍ୟ ଚତୋଧ୍ୟକ
ସତ୍ୟ । କାଣ୍ଡିରର ସହାୟତା ନଥୁଲେ ଭାବର ରେ
ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷତାର ଶକ୍ତି ଦୂର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ି ଥାଆନ୍ତା,
ବିଶେଷତଃ ସୀମାନ୍ତ ପରପାରରୁ ଧାରାବାହିକ ଜଦନ୍ୟ
ଆକୁମଣରୁ ଏହାକୁ ଦୂର୍ବଳ କରିପକାରଥାନ୍ତା ।

“ସ୍ଵରତ ଓ ସ୍ଵରତର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ସୋଉସଠ ପୁନିଅନ ଓ ସୋଉସଠ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସହିତ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁ ରହିଛି ତାହା ବୌଣ୍ଡି ପାଇଦା ଉଠାଇବା କିମ୍ବା ସୌଣ୍ଡିନ ମାତ୍ର ଉପରେ
ସହିତ ନୁହେଁ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିବିଷ୍ଟ” ।

—ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ—

ଆମର ରେଲବାଇ ଓ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଣୀଳତା

ଜ. ଉ. ଖଣ୍ଡେଲଞ୍ଜ୍ୟାଳ

ରେଲଞ୍ଜ୍ୟ ବୋର୍ଡ ରେସ୍‌ଟାର୍‌ମ୍ୟାନ

ଆମ ଦେଶରେ ରେଲବାଇର ଅଗ୍ରଗତି ଅଧିକ ଦୟାପୁକର, ବିଶେଷ କରି ଆୟୁନିର୍ଭରଣୀଳ ହେବାପାଇଁ ରେଲବାଇର ଉତ୍ସମ ଉତ୍ତାପର ଦୃଷ୍ଟାରେ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣାପରରେ ଲିପିବର ରହିବ । ବିଦେଶରୁ ଆମଦାମା କରି ନଥାଣିଲେ ଭରଣୀପୁ ରେଲପଥରେ ଟ୍ରେନ ଚାଲଇ କଥା ଘବ ହେଉଥିଲା । ସେହିଦିନଠାରୁ ଆଜି ରେଲବାଇ କେବଳ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟୁନିର୍ଭରଣୀଳ ହୋଇଥିବାରେ ବାହୀନ୍ଦ୍ରିୟରେ ବାହୀନୀରେ ବରାହାରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହୋଇଛି । ଏହାହିଁ ହେଉଛି ଭରଣୀପୁ ରେଲବାଇର ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟିଭକ୍ତି, ଉତ୍ସମ୍ପଦ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଦେଶ ପ୍ରେମର କୁଳକୁ ପ୍ରମାଣ । ୧୯୫୭ରେ ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇବାପରେ ଆମେ କିନ୍ତୁ ପାଇଥିଲୁ ବୁପରିଚିନିତ ଏକ ରେଲପଥର ପରିବର୍କନାର ଦାୟିର ।

ଆଜି ଭରଣୀପୁ ରେଲବାଇ ବାସ୍ତଵିତ ଭଜିନ, ପାତ୍ରବାସ୍ତ୍ଵ ତବା, ଓ୍ଯାଗନ, ରେଲପଥ, ଯାମୀନ ସିଗନାର ଉପକରଣ ଓ ଟ୍ରେନରେ ଆଲୋକ ଦବା ଉପକରଣରେ ଆୟୁନିର୍ଭରଣୀଳ ହେବା ସହେ ସହେ ଏହିପରୁ କିନ୍ତୁ ବିଦେଶରୁ ବିରାମ କହୁଛି । ଦେଶର ବିଦ୍ୱାନ୍ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନେ ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଦୁର୍ବଧମାନ ମଧ୍ୟ ନୟମିତ ଘବରେ ଘୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଉତ୍ସମ ଘରେ ଓ ସରକାର ଉଦ୍ୟାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ

୧୮

କାରଖାନାମନଙ୍କରେ ଡିଆର ଦେଉଛି । ଏହି ଅଳ୍ପ କେବେକ ଜିନିଷ ବିବେଶରୁ ଆୟୁନିର୍ଭରଣାରେ କରିବାଦିଗରେ ଦୁଇ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଉଛି ଏବଂ

୧୯୫୦ରେ ପ୍ରଥମ କରି ବିଭାଗଜିନ ରେଲଞ୍ଜ୍ୟ ଉପରେ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କାରଖାନା ହେଉଛି ଏସିଆର ସମ୍ପଦ ରେଲଞ୍ଜ୍ୟ କାରଖାନା । ଏଠାରେ ଧରି ଧରି ବୁନିତ ରେଲଞ୍ଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାରଖାନାରେ ୨,୦୭୦୩ ରୁ ବୁନିତ ରେଲଞ୍ଜ୍ୟ, ୨୧୩ ଟଙ୍କା ବିଦ୍ୟୁତ ରେଲଞ୍ଜ୍ୟ ଏବଂ ୮୦୩ ଟଙ୍କା ବିଦ୍ୟୁତରୁକିରଣ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ।

ବାରଣାସୀଠାରେ ୧୯୭୩ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଭଜିନ କାରଖାନାରେ ଡିଜେଲ ବୁନିତ ରେଲଙ୍କ ନିର୍ମିତ କରାଯାଇଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କାରଖାନା ୧୦୦ ରୁ ଉପରେ ଭଜିନ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ସାଥେ ଏହି କାରଖାନାଟି କମେ ଆୟୁନିର୍ଭରଣୀଳ ରେଲଙ୍କିରୁ । କିନ୍ତୁ ସଂକାର୍ତ୍ତ ରେଲପଥ ବା ମିଟର ରେଲପଥ ପାଇଁ ଉପରେ କାରଖାନାମନଙ୍କରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗନା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ୩୫୦୩ ଟଙ୍କା ଭଜିନ ରେଲଙ୍କରୁ ଏବଂ ଆଜି ୨୦୦୩ ଟଙ୍କା ଭଜିନର ନିର୍ମିତ ରେଲଙ୍କରୁ । ବାରଣାସୀଠାରେ ଏହି ସାବୁ ରେଲଙ୍କରୁ

ଡିଜିଲ ପ୍ରସଜ, ମର—୧୯୫

ଏହି ଉଜ୍ଜଳ ଉତ୍ସନ୍ନ କିଆରି କରିବାର ଏକ ଯାଜନା ପ୍ରସଂଗାକରି ଦେଖାଯାଉଛି ।

ଅଶ୍ରୁ ରେଲବରି କାରଖାନା ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ
ସମେତରେ ଉଦୟାଟିତ ହେବା । ଆଜି ଏହା ପୃଥିବୀର
ବାତମ ବୁଝିବୁ “ରେଲବରି କାରଖାନାରୁପେ
କୁଠ ପାଇଛି । ଏହି କାରଖାନା କିଆରି ବଶେଗୁଡ଼ିକ
ଯୁଗା, ମେଳକୁଡ଼ି, ଆମମାୟକ ଓ ନିରାପଦ ।
ଏହି କାରଖାନାରେ ପାଞ୍ଚହଜାର ବରି ନିମ୍ନିତ
ପାଇଛି ଏବଂ ତିନିହଜାରରୁ ଉଷ୍ଣ ବରି ସଜ୍ଜିତ
ହୋଇଛି । ଦିନମ ବୁଝି ପାଇଥିବା ସତ୍ରେ ଗୋଟିଏ
ଯୁଗେଣୀ ସୁଧାରିତ ବରିର ଦାମ ୧,୭୭,୦୦୦
ଟଙ୍କାରୁ ୮୦ ଟଙ୍କାର ଟଙ୍କାରୁ କମିଶାଇଛି । ଏହି
କାରଖାନାରେ ଲଗେଇ ଓ ବ୍ୟୁକ୍ତିକାରୀ, ପ୍ରିପର
ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ବରିମାନ ମଧ୍ୟ
କରିପାଇଛି । ଶୀତାପ ନିଯୁକ୍ତିର
ଲବାର ବରି ନିର୍ମାଣ ଏହି କାରଖାନାରେ ମଧ୍ୟ
ବିହୋଇଛି ।

ରେଲପଥରେ ସିଗନାଲିଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବେ ଯାହିଁକ
ଉପାୟରେ କରିପାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଯସ୍ତପାତି ଦେଶରେ ନିର୍ମାଣ କରି
ପାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିତ ବିଦ୍ୟତ ରୂପରେ ବୈଦ୍ୟତିକ
ସିଗନାଲ ଯସ୍ତପାତି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ଗତରେ
ଆଗେ ରୂପରେ ଆମେ
ସାବଲମ୍ବୀ ହୋଇପାରିବୁ । ରେଲବାର ପାଇଁ
ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଟେଲି ଫୋନ୍‌ଫୋନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାର
ଦ୍ୟାଇ “କଣ୍ଠିଆନ ଟେଲିଫୋନ ରଣ୍ଜିଟ” ଏବଂ
“ଘରର ରଲେକ୍ଟ୍ରାନିକ୍ସିପ୍” ନେଇଛନ୍ତି । ସିଗନାଲ
ଯସ୍ତପାତି ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ରେଲବାର ପଞ୍ଚରୁ
ଏକ କାରଖାନା ନିର୍ମାଣ କରିଯାଉଛି ।

ରେଲବାର ଆସୁନିର୍ଦ୍ଦିଶିକ ହେବାପାଇରେ ବହୁ
ମୂଲ୍ୟ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ସଞ୍ଚିତ ହୋଇପାଇଛି ।
ଆଗ୍ରା ଶତକଢ଼ା ୨୨.୫ ଲାଖ ସନ୍ତପାତି ଓ ଅଂଶ-
ଦିଶେଷମାନ ବିଦେଶରୁ କଣାଖେଉଥିବା ମୁକେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମାତ୍ର ଶତକଢ଼ା ୧୫ ଲାଖ କଣ ପାଇଛି ।

“ଯୋରିଏହୁ କୁଷ ଓ ଘରଚ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନିବଢ଼ି ବରତ୍ର, ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାବସ୍ଥାନ ମାତର
କାଣ ଦିଗରେ ଏକ ସଫାନ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା । ଦେଶ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ମାତି ଓ ଆଦର୍ଶବାଦ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ମ୍ୟ, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପରମାରକୁ ସାନ୍ଧାସ୍ୟ କରିବାର ମନୋବୁଦ୍ଧି ନେଇ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ଲାପନ କରିଛେବ ।
ଏହା ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି” ।

—ଇତୀର୍ଥ ଗାନ୍ଧୀ—

ବଂଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ

୧୯୭୭ ଏପ୍ରିଲ ୧୦ ତାରିଖ ଭାରତ ଓ ଯୋଇଏଟ୍ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କୁଟନୈତିକ ସୂପର୍ମର୍କ ଘ୍ରାପନର ବିଂଶ ବର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଦିବସ । ଏଇ କୋଡ଼ିଏବର୍ଷ ଭିତରେ ସବୁ ଷେଷରେ ଭାରତ-ସୋଉୱେଟ୍ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଓ ସହଯୋଗର ସଫଳ ସମ୍ପ୍ରସାରଣା ନାଟକ୍ୟ ଭଜିରେ ଥିଲା ଯାଇଛି ।

ଶାନ୍ତିର ସନ୍ଧାନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଏତ୍ତାରବା ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରୁ ଏଇ ଦୁଇ ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଓ ସହଦେଶୀର୍ବାଦ ପରି ନିରଭୁତ ହୋଇଅଛି । ଭାରତ ପ୍ରଥମେ କୁଟନୈତିକ ସମ୍ରକ୍ଷ ଘ୍ରାପନ କରିଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଇଏଟ୍ ସୁନିୟନ ଅନ୍ୟତମ । ଏଇ ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସୂପର୍ମର୍କ କେବଳ ଏଇ ଦୁଇ ଦେଶବାସୀଙ୍କର ସ୍ଵାର୍ଥ ସାଧନ ଦିଗରେ କୁହଁଁ, ବିଶ୍ୱାସିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ସଜ୍ଜାୟବ ହୋଇଛି ।

ସୁର ସୁର ଧରି ଭାରତ ଓ ଯୋଇଏଟ୍ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ନିବନ୍ଧି ଓ ସୌଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ସହଯୋଗ ରହି ଥିଲା । ପାଇଁଗୀର୍ଜି ନାବିକ ସାହେଜିଗାମାଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନର ୨୫ ବର୍ଷ ପୁରୁଷ ଯୋଇଏଟ୍ ପରିବାରକ ଆପାନାପି ନିକଟିନ୍ ଭାରତ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେ ତନିବର୍ଷ କାଳ ଦିନରେ ରହି ଭାରତର ଶବନର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗନ୍ତ ଗନ୍ଧର ଭବରେ ଅନୁଧାନ କରିଥିଲେ ।

ସାଧୀନତା ନଭର ପିଲାମ୍ବ ପୃଷ୍ଠା ୧୯୭୭ ଏପ୍ରିଲ ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ କୁଟନୈତିକ ସମ୍ରକ୍ଷ ଘ୍ରାପନ ଲାଗି ଉତ୍ସବ ଦେଶର ସ୍ଵରନିଧିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଥ ୩୦

ବିନିମୟ ହୋଇଥିଲା । ନିଜର ଡାକ୍ ଟିକ୍ ବଜାୟ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ସୋଉୱେଟ୍ ସୁନିୟନ ପ୍ରଗାମରେ ବ୍ୟାୟାମ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାରତୀୟ ଜାତିପ୍ରକାର କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରଦ୍ୟାବରେ ଭାରତର ଜନପାଧାରଣକ ପଣ୍ଡା ଦେଶ ଓ ସ୍ଵାଧୀନତାର ସୂରତା ପାଇଁ ସେଥି ବାସୀଙ୍କ ବାରତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସାହେଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଚମକିପ୍ରଦ ସ୍ଵାର୍ଥଚଣ୍ଦ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ଚମକିପ୍ରଦ ସହାଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲା ।

ସାଧୀନତା ଲଭ ପରେ ଭାରତର ଯୋଇଏଟ୍ ସୁନିୟନ, ସହିତ ଦୁଇ ତୃତୀ ଏବଂ ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପାରପରିକ ବୃକ୍ଷାଳ୍ୟ ସହଯୋଗର ପରିସର ମଧ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ହେଲା ।

ଭାରତ-ସୋଉୱେଟ୍ ସହଯୋଗ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ସାଧି ରହିଛି । ବନ୍ଧୁ ଆନ୍ତରିକ ସମସ୍ୟା ଜୀବିତରେ ଦେଶର ମତ ଏକ ଓ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏଇ ଉତ୍ସବ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମ୍ରକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଭାରତ-ସୋଉୱେଟ୍ ବା ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃତ୍ତି ପାଇଛି । ସାଧୁ ତିକ ଜେ ମଧ୍ୟ ଏଇ ଦୁଇ ଦେଶର ସମ୍ରକ୍ଷ ଗଭୀର ଓ ହୋଇଛି ।

ସାଧୁ ତିକ ସମ୍ମାନ

ସାଧୀନତା ନଭର କହିବର୍ଷ ପରେ ଏଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଅପ୍ରାୟୀ ଭାବରେ ସାଧୁ ତିକ ଜୀବିତ ହେଲା । ୧୯୭୦ ଫେବୃଆରୀ ୧୨ ତାରିଖ ନ୍ୟାଯଜୀବୀରେ ଉତ୍ସବ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉତ୍ସବ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତର୍ଭାବରେ ଉତ୍ସବ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ତର୍ଭାବରେ

ଶ୍ରବରେ ଏକ ସାହୁତିକ ବୁନ୍ଦି ସ୍ଵାପନର ହେଲା । ସାହୁତି, ବିଜ୍ଞାନ, ଶିଖା, କଳା, ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟା ଆଦି ପେବରେ ନବିତ ସହଯୋଗ ସ୍ଵାପନ ଜରିଆରେ ଉଭୟ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବନ୍ଧୁ ସମର୍କରୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ହେଲା ଏଇ ଚାକ୍ରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବହୁଧାର୍ଥକ ଲେଖକ, ଶିଳ୍ପୀ, ସାମାଜିକ, ଗ୍ରୁପ ଓ ଫୀଡ଼ାବର୍ତ୍ତ ପରମ୍ପର ଦେଶ ପରିଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି । ଉଭୟ ଦେଶର ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ପରମ୍ପର ଦେଶର ଗ୍ରୁହମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ଘପଣ ବେଳୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଭାରତୀୟ ଗ୍ରୁପ ସୋଇଏର୍ ବୁଦ୍ଧି ପାଇ ସେଠାରେ ଅଧ୍ୟୁନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବହୁଧାର୍ଥକ ଘୋରିଏଟ୍ ଗ୍ରୁପ ଭାରତରେ ରହି ବିରିନ ଭାରତୀୟ ଭଣା, ଭାବିତାମ ଆଦି ଅଧ୍ୟୁନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ରଷ୍ଟରଣ ଅଧ୍ୟୁନ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସ୍ଵାପନରେ ଘୋରିଏଟ୍ ପୁନିଯୁନ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି । ବିମ୍ବିତାରେ ଅବସ୍ଥାର ଭାରତୀୟ ଶିଳ୍ପବିଦ୍ୟା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟ ନିକର ପ୍ରତିପାଇଁ ଘୋରିଏଟ୍ ପୁନିଯୁନ ନିକଟରେ ରଖାଯାଇଛି । ବିଜ୍ଞାନ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ରୁଷୀୟ ପୁଷ୍ଟକଗୁଡ଼ିକୁ ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରି ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଘୋରିଏଟ୍ ପୁନିଯୁନ ଭାରତକୁ ବୈଷୟିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଛି ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ସହଯୋଗ

ଗତ ୧୯୫୫ ଫେବୃଆରୀ ମାସରେ ଭାରତ ଓ ଘୋରିଏଟ୍ ପୁନିଯୁନ ଯୋଜାଯିକ ଭିନ୍ନର ଚାକ୍ର ସ୍ଵାପନ କଲେ । ଏହାପରିଲାରେ ଉଭୟ ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ସହଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନୂରନ ସ୍ଵରଗର ଅୟମାରନ ହେଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ବ୍ୟାପିନ । ପେହିଦନରୁ ଏଇ ଉଭୟ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କହି ଅର୍ଥନୈତିକ ଚାକ୍ର ସ୍ଵାପନର ହେଲାଣି । ଭାରତର ବ୍ୟାପିକ ଯୋଜନାପାଇଁ ବେଭାବିବା

୩୦ କୋଟି ରୁବେଲ ଭାଗରୁ ମିଶାଇଲେ ଘୋରିଏଟ୍ ପୁନିଯୁନ ୧୯୫୫ ମସିହାରୁ ଭାରତକୁ ମୋଟ ୧୩୨ କୋଟି ରୁବେଲ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇଛି ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ଶିଳ୍ପ ସହଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରର ବୈଚାକ୍ଷି ବଡ଼ ବଡ଼ ଘୋଜନା ବିଭୟ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବା ଉଚିତ ହେବ ।

ବର୍ଷକୁ ୧୦ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ୍ ଲେଖାତ ଭାବାଦନ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଭଲଭ ଉପାର କାରଖାନା କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଇ କାରଖାନାର ଭାବାଦନ ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୫ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ୍କରେ ପହଞ୍ଚିଲାଣି । ଏଇ କାରଖାନାର ପ୍ରାୟ ୭୦୦ ଭାରତୀୟ ରଂଜିଯୁର ଘୋରିଏଟ୍ ପୁନିଯୁନରେ ଚାଲନ ପାଉଛନ୍ତି ।

୧୯୬୩ ନରେମର ମାସରେ ତିକାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗତ କବାଦରିନାର ନନ୍ଦରୁ ବାନ୍ଦାରେ ଭାବ ଯନ୍ତ୍ରପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କାରଖାନା ଉଦ୍‌ଘାଟନ କଲେ । ଏହା ପୃଥିବୀର ବୃଦ୍ଧିକାର ଭାବ ପରିପାତ ନିର୍ମାଣ କାରଖାନାରୁତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭବ । ମାତ୍ର କରି ନେବେଳି ତାପକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କାରଖାନା ୧୯୬୪ ଅଗଷ୍ଟ ଓ ତାରିଖରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେଲା । ଏହାର ଭାବାଦନ ଷମତା ୪୦୦ ମେଗାଓର୍ଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ଷମତା ବୁଦ୍ଧି କରାଯିବ ।

ତେଲ ଅନୁସରନ

୧୯୬୫ ଜାନୁଯୁଲୀ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ବାରଭଣି ତେଲ ବିଶେଧନାଗାର ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେଲା । ଏହାର ଷମତା ୩୦ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୀକ ଟନ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି କରାଯିବ । ୧୯୬୩ରେ ଶ୍ରୀ ନେହାନ୍ତର ଏଇ ବିଶେଧନାଗାରର ଶିଳାନ୍ୟାସ କରିଥିଲେ । ୧୯୫୫ରେ ପ୍ରଥମ ଦଳ ଘୋରିଏଟ୍ ତେଲ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭାରତକୁ ଆସିଥିଲେ ।

ସେଉଁଏହି ପାହାୟରେ ୧୯୭୦ ମେ ମାସରେ କାମେ, ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଆଙ୍କ୍ଲେଶ୍ୱର ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଥମ ଚେଳ ଖନନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣିଲା । ସେହିବର୍ଷ ଉଚ୍ଚପମର ମାସରେ ଛୁଦ୍ରସାଗରଠାରେ ଚେଳ ଖନନ କରଗଲା । ଏବେ ଆସାମରେ ଲକ୍ଷ୍ମିଆ ଚେଳ ଖଣି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଢ଼ି ଖଣି ଆବଶ୍ୟକ ହେଲଣି ।

ବୋକାରୋ

ବୋକ ବେଠାରେ ଗୋଟିଏ ରଘ୍ରାତ କାରଖାନା ନିର୍ମିଷାର୍ଥ ୧୯୭୫ ଜାନ୍ମାୟା ୨୫ ତାରିଖରେ ଚାଲୁ ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ବର୍ଷକୁ ୩୦ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୋ ଟନ୍ ରଘ୍ରାତ ଉପାଦିତ ହୋଇପାରିବା ଭଲ ଏହି କାରଖାନାର ଉପାଦନ ଷମତା ସାପ୍ରପାରଣ କରିବାର ପ୍ରସାଦ ରହିଛି ।

ହରଦ୍ଵାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବଣୀପୁରଠାରେ ୧୯୭୭ ଜାନ୍ମାୟା କାରିଶ ଦିନ ରଘ୍ର ଦୈତ୍ୟତକ ପରିପାତ କାରଖାନା ଉତ୍ସାହିତ ହେଲା । ଏଠାରେ ବର୍ଷକୁ ମୋଟ ୨୨ ଲକ୍ଷ କିଲୋଜାନ୍ମାର୍କ ଶକ୍ତିପଞ୍ଜନ ଟରବାଇନ୍ ଓ ଜେନରେଟର ନିର୍ମିତ ହୋଇପାରିବ ।

ବାଣିଜ୍ୟ ସମ୍ପଦକ

ଭରତ ଓ ସେଉଁଏହି ପୂନିପୁନ ମଧ୍ୟରେ ୧୯୭୫ ମଧ୍ୟମର ୨ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରଥମ ବାଣିଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ୧୯୭୮ ନଭେମ୍ବର ୫ ତାରିଖ ଦିନ ଏଇ ଉତ୍ସାହ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ ଚାଲି ସମ୍ଭାବ କରଗଲା । ୧୯୭୯ ମସିହାରେ ଏଇ ଚାଲି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ପଞ୍ଚକୁ ୩୧ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ହୋଇଥିବା ପ୍ଲଟେ ୧୯୭୯ରେ ୪୩ ଟଙ୍କା ଟଙ୍କାର ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ହୋଇଥିଲା ।

୧୯୭୩ ଜୁନ ୧୦ ତାରିଖରେ ଏଇ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲୁ ପୁଣ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଚାଲି ସ୍ଥାପନ ହେଲା ଉପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀ ରଘ୍ରାତ ବୃତ୍ତପାଇଁ ଏଇ ଚାଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରଗଲା । ୧୯୭୭ ଜାନ୍ମାୟା ୨ ତାରିଖରେ ଏଇ ଉତ୍ସାହ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ଦେଉଁ ନୀତି ବାଣିଜ୍ୟ ଚାଲି ହେଲା, ଗନ୍ଧନ୍ୟାୟୀ ୧୯୭୭—୭୮ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟ ୨୦,୮୮ କୋଟି ୪୮ (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଞ୍ଚକୁ ୧୦,୨୪ କୋଟି ଟଙ୍କା) ର ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ହେବ । ୧୯୭୦ ବେଳକୁ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ପଞ୍ଚକୁ ୨,୩୭ କୋଟି ଟଙ୍କାର କାରବାର ହୋଇଥିବା

ଚର୍ବୀର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଣିଜ୍ୟ ଯୋଜନା ସମୟରେ ଛ'ଟି ନୂଆ ସାର କାରଖାନା

ଚର୍ବୀର୍ଥ ପଞ୍ଚବାଣିକ ଯୋଜନା ସମୟରେ ଛ'ଟି ନାଇଟ୍ରୋଜେନ ସାର କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ସାର ଉପାଦିତ ବହାଇପାରିବ । ହେବରୁ କାରଖାନାରୁ ମୋଟ ୧୦,୭୧,୦୦୦ ଟନ୍ ମାନ୍ୟାକ ଓ ବରବରୀଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ଅଲଡ୍ରେ, ଟ୍ରମେ ଏବଂ ନାମହୃଦୟର କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକର

କୃଷି ଶୈତ୍ରରେ ଭାରତ-ରୂପ ସହଯୋଗ

କୃଷି ଶୈତ୍ରରେ ଭାବେ ଓ ଘୋରାଏତ ରୂପ ଭିତରେ ଯେଉଁ ସଂପର୍କ ରହିଛି ତାର ଏକ ଜ୍ଞାଲନ ନମ୍ବା ହେଉଛି, ‘ସୁରତଗଡ଼’ ଫାର୍ମ । କେବଳ ଭାରତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟ-ପୂର୍ବ ଏସିଆରେ ଏହା ହେଉଛି ଦୃଢ଼ଭାବୀ ଫାର୍ମ । କୃଷିର ପ୍ରାୟ ସବୁ ମୌଳିକ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ ଯନ ସାହାଯ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଗୁରୁରୁ ସହଜରେ ଅନୁମେୟ ।

ଏହି ଫାର୍ମର ମୋଟ ୩୦,୩୩୧ ଏକର ଜମି ଉଚ୍ଚରୁ ୨୭,୫୦୧ ଏକରରେ ରୂପ ହେଉଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ଜମିରେ ଘର, ନାଲ, କଣଳ ପ୍ରଭୃତି ରହିଛି ।

ଜଳ ଅନ୍ଧାବ ସବ୍ରେ ସୁରତଗଡ଼ ଫାର୍ମ ଜ୍ଞାଲନ-ଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛି । କୃଷିପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜମିରେ ଖରିପ ଫାସଲ ସମୟରେ ଧାନ, ବାକର, କପା, ଆଖୁ ପ୍ରଭୃତି ଏବଂ ରବ ଫାସଲ ସମୟରେ ଗହମ, ଟୋରିଷ, ବାଲି, ମୁଗ ପ୍ରଭୃତି ରୂପ ହେଉଛି ।

ଏକର ପ୍ରତି ୨୦ ମହିନା ଖାଦ୍ୟଶବ୍ଦୀ ଉପାଦନ କରି ଏହି ଫାର୍ମ ପ୍ରଶଂସନାୟ ହୋଇଛି । କେବେଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକର ପ୍ରତି ଉପାଦନ ୪୦ ମହିନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥିତ ପାଇଛି ।

୧୯୭୦-୭୧ରେ ପ୍ରାୟ ୮,୮୭ ଏକରରେ ଖରିପ ଫାସଲ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ୫୧୯ ଏକର ଜମିରେ ଧାନ ରୂପ କରାଯାଇଥିଲା । ମେହିବର୍ଷ ୧୭,୫୫୦ ଏକରରେ ରବ ଫାସଲ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ୮,୮୦୫ ଏକର ଜମିରେ ଗହମ ରୂପ କରାଯାଇଥିଲା ।

କୃଷି ଉପକରଣ ମନ୍ଦିର ଏବଂ କେବେଳ ଧରଣର କୃଷି ଉପକରଣ ଉତ୍ତାର ପାଇଁ ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ଥିବା ଏକ କାରଖାନା ଅଛି । ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ରୂପ ସରକାର ଏହି କାରଖାନାର ସମସ୍ତ ପରିପାତ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ ।

ସୁରତଗଡ଼ ଫାର୍ମ ପ୍ରତିବିନ ଭାବହାର ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିନ ମଜୁରୀ ହିସାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥାଏ । ଫାସଲ ବୁଣ୍ଡା ଓ ଅମଳ ସମୟରେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧,୮୦୦ରୁ ବୁଦ୍ଧି ପାଏ ।

କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଦିନ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଚକିତ୍ତ୍ସା, ଦିନ ଭଡ଼ାରେ ଘର, ରିହାତ ମୂଲ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବଜାର ବରତାରୁ ଶତବଢ଼ା ୧୦ ଦିନରେ ଖାଦ୍ୟଶବ୍ଦୀ, ରିହାତ ଦରରେ ଭଡ଼ା ଦେଇ ସରକାରୀ ଗାଡ଼ି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବହାର ଏହି ଫାର୍ମ ପଣ୍ଡରୁ କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଓ କର୍ମପ୍ରେରଣା ବୁଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ସରଚର କୃଷି ବିକାଶରେ ରୂପ ସହଯୋଗ ବିଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଦେଖା ଦେଇଛି । ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ଦିଶ୍ଯ କୃଷି ମେଳା ଶେଷରେ ସେଠାରେ ରୂପ ପଣ୍ଡରୁ ପ୍ରଦିଶିତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ କୃଷି ଉପକରଣ ଭାବର ସରକାରଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେବାକୁ ରୂପ ସରକାର ମୁହଁ କଲେ । ଏହିପରୁ ଉପକରଣ ଉଚ୍ଚରେ କୃଷି ଫାର୍ମ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ବହୁବିଧ ପରିପାତ ଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟବ୍ସା ରୂପର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମେଳା, ଦୁଷ୍ଟୁରୀ ଓ ଗାଇ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ।

କୃଷି ପ୍ରେସ୍‌ଚରେ..

ଏହି ମେଣ୍ଡା ୧୯୮୦ରେ ଛୁଟ ପରିଚାଳନା ଦେଇଥିଲା । ଅତି ଉଚ୍ଚଶ୍ଵର ପଣୀ ପାଇଁ ଏ ଖେଳୀର ମେଣ୍ଡାର ଅବର ରହିଛି । ୧୯୯୫ ନରେମ୍ବର ମାସରେ ମଧ୍ୟ ରୁଷ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ରୁଷ ସରକାରଙ୍କ ପଷକୁ ଟଟି ମେଣ୍ଡା ଦେଇଥିଲେ । ବାଣୀରୁ ହିମାଚଳପ୍ରଦେଶ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଥିବା ମେଣ୍ଡା ପାଇନ ଆମ୍ବଗୁଡ଼ିକୁ ଏଗୁଡ଼କ ଯୋଗାଇ ଦ୍ୱାରା ରଖିଲା ।

ରୁଷର କୁମିନ ପ୍ରଜୟନ ପଢ଼ି ପରିଚାରେ ପରିପ୍ରାଳନ କେବଳେ ବିଶେଷବ୍ୟବରେ ପ୍ରତିନିଧି ନହାଇଛି । ଯୋହିଏତ ରୁଷ ଏଥୁପାଇଁ କେବେକ ତ୍ୱରିତ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛି ।

ଦୂର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କୃଷି ପ୍ରତିନିଧି ବଳ, ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ବିଶେଷଜ୍ଞ ବନମୟ ଫଳରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଚାଳନା ପଦଯୋଗ ଦୂରୀଦୂର ହୋଇଥିଲା । ମେହୋଠାର ଦେଇଥିବା ଆକୁର୍ଜାତିକ କୃଷି ଯେତ୍ରପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ କେବେକ ପରିଶ୍ରାବ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ପାଇଥିଲେ । ସେହି ଅବସରରେ ଯେମାନେ ରୁଷ ଗବେଷଣା ପ୍ରତ୍ୟେନ, କୃଷି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ତଥା ପଣ୍ଡପାଳନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ବିଶେଷବ୍ୟବରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ସେବୁକରେ କିମର କାହିଁ ଗୁଲକୁ ସେ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଜନ ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ବ୍ୟାଙ୍ଗର ବହୁ ପରିଶ୍ରାବ୍ୟ କୃଷକ ହୃଷରେ ଚାଲିମ ପାଇଛନ୍ତି । ସୂରଚଗଢ଼ ପାଇଁରେ ୨୦୦ରୁ ଅଧିକ କର୍ମୀରୀ କୃଷି ପରିପାଳି ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ରୁଷ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ହାତ ଚାଲିମ ପାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁ ପରିଶ୍ରାବ୍ୟ ସୁବଳ ହୃଷରେ କୃଷି ଚାଲିମ ପାଇଛନ୍ତି ।

ଏକତରପା ନୂହେଁ

କୃଷିରେ ପରିଚାଳନା ଓ ହୃଷ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଦୟୋଗ ଏକତରପା ହୋଇନାହିଁ । ପରିଚାଳନା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହୃଷ

କୃଷକ ଓ କୃଷି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ପରିଶ୍ରାବ୍ୟ କଥା କୃଷି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ଶିଖିଛନ୍ତି ।

ନିକଟରେ ପରିଚାଳନା ଓ ହୃଷ ମଧ୍ୟରେ ସାନ୍ତ୍ବନା ହୋଇଥିବା ଏକ କୁଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ରୁଷ ସନ୍ଦେଶ ୧୯୭୮ ମସିନା ମୁହା ପାଇଁ ବାଣୀଯ ବିହନ ଉପକରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଯେତ୍ରପାଇଁ ଏବଂ କୃଷ ଉପକରଣ ଦେବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାନ ପାଇଁ ତିନି ହଜାରରୁ ହଜାର ହେବଟର ଜମୀରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ । ଉପକରଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଟ୍ରାକ୍ଟର, କୁଲଜେନ୍ କେନାଲ ଶୋଲା ସର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ରହିବ ।

ଏଥରୁ ହୃଷ ହେବ ଯେ କୃଷରେ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ସହଯୋଗ କେବଳ କେତୋଟି ସମ୍ବଲରେ ହେବାରିବାକୁ ହୋଇନାହିଁ; ଦିନକୁ ଦିନ ଅଧିକ ବନ୍ଦାପକ ହେବାରିବା ନିକଟରେ ପରିଚାଳନା କୁଣ୍ଡ ବୁବି ହଜାର ଟ୍ରାକ୍ଟର ଯୋଗାଇବାକୁ ଯୋହିଏତ ଯେଉଁ କୁଣ୍ଡ କରିଛୁ ଯେ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେଦିତ ହୁଏ ।

ଭାରତ-ରୁଷ ଅର୍ଥନୈତିକ ସଂପର୍କ

ଭିନ୍ନ ଦେଶ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ପଥରେ ଅଧିକ ବିଳିଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ବାଣିଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧବି ପାଇବାରେ ବଳିତ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମେଲ୍ ୧୯୫୦ ଠାରୁ ୧୯୭୫ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତ ଓ ରୁଷ ବାଣିଜ୍ୟ ପାହାକ ୧୦ ମିଲ୍ଲିଟ ଟକାର ଭଣା ଥିଲ ୧୦୦୦ ମିଲ୍ଲିଟ ଟକାର ବୁଦ୍ଧି ପାଇଲା । ଭାରତ ଭାବାଦନ ସମତା ବିଶେଷ କରି ଉପାଦାନକ ପରିମାଣରେ ଉପାଦାନ ସମତା ବଢାଇବାକୁ ପରିମାଣର ସାହାଯ୍ୟ ଦେଇ ରୁଷ ଏ ଶେଷେ୯ ସହାୟତା କରିଛୁ ।

ଦେଶୁ ଏହି ଦୂର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟର ବିଶେଷତା ରହିଛି । ଏହା ଦେଲା ହୁଅନ୍ତରୁ ଭାରତ ପାଇଲା ବସା ମୂଳଧନ ଯତ୍ନପାତି ଆକାରରେ ଏବଂ ହୁଅନ୍ତରୁ ପରିଶୋଧ କରି କଞ୍ଚାମାଳ ଆକାରରେ । ଫଳରେ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ତଥା ଅର୍ଥନୈତିକ ସହଯୋଗର ଯେଉଁ ଅସୁରିଧା ମାଧ୍ୟାରଣଟା ଦେଖାଯାଏ, ତାହା ଦୂର ହୋଇଗଲା ।

ଉତ୍ତର ଦେଶ ପାଇଁ ସୁରିଧା

୧୯୩୩ ମସିହା ପରୀକ୍ଷା ଭାରତ-ହୁଅ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ସେହି ବର୍ଷ ନିର୍ମାଣର ମାସରେ ଭାରତୀ ଦେଶର ସୁରିଧା ପ୍ରତି ହୁଅନ୍ତରୁ ଦେଇ ପ୍ରଥମ ଯାର୍ଗ ମିଆବି ବାଣିଜ୍ୟ ଚାଲୁ ଦୂର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ଏହି ଚାଲୁ ପାଇଁ ବର୍ଷାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୩୩ ପରୀକ୍ଷା ପରୀକ୍ଷା ବଳବତ୍ତର ରହିଲା ।

ଏହାପରେ ୧୯୩୮ ନିର୍ମାଣର ମାସରେ ଯେଉଁ ଚାଲୁ ହେଲା, ତାହା ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ସଂକାଳ ଦେଇ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଅଧିକ ସୁରିଧା ଦେଲା ।

ଭାରତ ଓ ହୁଅ ମଧ୍ୟରେ ତୃଣପୁ ବାଣିଜ୍ୟ ଚାଲୁ ୧୯୩୩ ଜୁନ ୧୦ ତାରିଖରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା । ଏହି ଚାଲୁ ୧୯୩୪ ଜାନୁଆରୀ ପରିମାଣାନ୍ତରୁ ୧୯୩୩ ନିର୍ମାଣର ଶେଷ ତାରିଖ ପରୀକ୍ଷା ବଳବତ୍ତର ହେବ । ଏହି ଚାଲୁ ବଳରେ ଭାରତ ଉତ୍ତର ଜୋକା, ହପ୍ତଶିଳ୍ପ ଜାତ ବ୍ରଦ୍ଧ, ସୁତା ଓ ପଶମ ବସ୍ତୁ, କାମିଜ ଭାଲ ପୋଷାକ, ଫଳ ରସ, ଚଷମା ପ୍ରେସ, ଏଯାର କଣ୍ଠିପନର ପ୍ରତିକ କେବେକ ସାମଗ୍ରୀ ହୁଅନ୍ତରୁ ରପ୍ତାମା ପାଇଁ ଅଧିକ ସୁରିଧା ମିଳିଲା ।

ଦୂର ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର କିପରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ତାହା ୧୯୩୪—୩୫ ପାଇଁ ବିଆପାରଥିବା ଆମଦାମା-ରପ୍ତାମା ହିସାବକୁ ସ୍ଵକ୍ଷ୍ଵ ହେବ ।

(ନିଯୁତ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ)

ବର୍ଷ	ଆମଦାମା	ରପ୍ତାମା	ମୋଟ ବାଣିଜ୍ୟ
୧୯୩୫	...	୧୭୯	୩୦୧
୧୯୩୦	...	୨୫୦	୨୪୦
୧୯୩୧	...	୨୪୮	୩୧୦
୧୯୩୨	...	୨୭୮	୩୭୮
୧୯୩୩	...	୨୭୮	୪୭୩
୧୯୩୪	...	୨୭୯	୧,୦୦୫
୧୯୩୫	...	୨୫୦	୧,୪୪୮
୧୯୩୬	...	୨୦୮	୧,୭୭୯
୧୯୩୭	...	୨୭୯	୧,୭୭୯
୧୯୩୮	...	୨୮୯	୧,୨୫୮

(ଜାନୁଆରୀ—ନିର୍ମାଣ)

ଦିଶ୍ୟ ଓ କୃଷ୍ୟ ପଞ୍ଜବାର୍ଷିକ ଗୋଜନାକାଳରେ ବ୍ରଦ୍ଧାରୁ ସରତ ମୋଟ ୩୮୯ କୋଟି ଟଙ୍କା ମୁଖ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଛି । ରଣ ଆକାରରେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ମିଳିଛି, ତାହା ଉପରେ ମୁଖ ହାର ଅଛି କମ୍ବରଶାପାଇଛି ଏବଂ ଏହା ୧୭ ଟି କଷ୍ଟରେ ଭରଣୀପୁ ସାମଗ୍ରୀ ରପ୍ତାମ କରି ସୁଖପିକ ।

କୃଷର ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା କେତୋଟି ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଲା—ଇଲାଇ ରପ୍ତାତ କାରଣାନା, ଦୁର୍ଗାପୁରତାରେ ଖଣ୍ଡି ଓ ଚର୍ବାଂଧାରୁ ପ୍ରସାଦ କାରଣାନା, ରାଶିତାରେ ଭାରା ପରିପାତ କାରଣାନା, ନର୍ତ୍ତମରର ବିଦ୍ୟୁତ୍ କେନ୍ଦ୍ର, ହରଦାରିରେ ଭାରା ବିଦ୍ୟୁତ୍ କାରଣାନା ଏବଂ ଭରଣୀପୁ ଅନ୍ତର୍ମଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରିକଳ୍ପନା ।

ଏହା ବ୍ୟାପର ରୌଳ ସଂପଦର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କୃଷ ପଞ୍ଜରୁ ମଧ୍ୟ ସରଚକ୍ର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଛି ।

ନୂତନ ଅଧ୍ୟାୟ

ଆମର ସ୍ଵର୍ଗତ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଲବବାହାଦୁର ଶାଶ୍ଵତ ହୃଷ ପରିଦର୍ଶନରେ ପରେ ଶରତ୍-ହୃଷ ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ସଂପର୍କରେ ଏକ ନୂତନ ଅଧ୍ୟାୟ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଛି । ୧୯୪୮ରେ ଯେଉଁ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ହୋଇଛି, ତାହା ଯେପରି ୧୯୭୦

ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆମ ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଧରା କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରତ ମଧ୍ୟରେ ଧରା ଦିଇ ପ୍ରାପନ କରିବ” ।

ସୁରା ଦୁଇଗୁଣିତ ହୁଏ, ମେଘପାଇଁ ମିଳିତ ରପ୍ତା କୁହାଯାଇଛି ।

ବେଳେ ପ୍ରାୟ ୧୯୭୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ନମ୍ବେ ଏକ ନ ଥା କୁଣ୍ଡି ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାଷତର ହୋଇଥିଲା ଏହି କୁଣ୍ଡି ବଳରେ ଟଙ୍କାର ମୁଖକୁସି ପୂର୍ବର ଅନୁଷ୍ଠାନୀ ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶ ପାଇଁ ୧,୦୨୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ । ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ଏହି ପରିମାଣ ରହିଛି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ୫୭୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ।

୧୯୭୭ରେ ୧୯୭୦ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନାମଗ୍ରୀ ଭରଚରୁ ଆମଦାନା କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡି ହୋଇଛି । ମୋଟ ରପ୍ତାମାର ଶରକତ୍ତା ୪୦୨୨ ଟିଆରି ସାମଗ୍ରୀ ହେବ । କୃଷ ଯେଉଁ ସବୁ ଆମଦାନା କରିବା, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାର୍ଗିତରେଟର, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପଞ୍ଜା, ଯନ୍ତ୍ରପାତି, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମ୍ପାଦନ, ଏଲାକଣ୍ଟିପନର, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ବାଣିଜ୍ୟ, ରପ୍ତାତ ଓ ବାଠ ଆସବାବପତ୍ର, ଶ୍ରାନ୍ତି ବ୍ୟବ୍ସ, ମେସିନ ଡିଆରି କାର୍ପେଟ, କୃତିମ ଜୀବିତ ପୋତା ପ୍ରଭୃତି ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ।

ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁଇତମ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଓ ପାରମ୍ପରିକ ସହଯୋଗ ଥିଲା ବିନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ଶାଦ୍ୟ ଉତ୍ସାଦନ କଢ଼ାଇବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ

ଶ୍ରୀ ଜଗତ୍କୀବନ ରାମ

୧୯୭୭, ଅପ୍ରେଲ ୧୨ ତାରିଖରେ ଜାତି ଉତ୍ସାଦନରେ ଏକ ବେଚାର ଭୂଷଣ ଦେଇ ହେଲୁ ଶାଦ୍ୟ ଓ କୃଷି ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗତ୍କୀବନ ରାମ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶାଦ୍ୟ ଉତ୍ସାଦନ ବଡ଼ିବାର ସୁବିଧା ରହିଛି ସେବା ସ୍ଥାନରେ ଶୀଘ୍ର ଶାଦ୍ୟ ଉତ୍ସାଦନ ବଡ଼ାଇବାରୁ ସମଗ୍ର ଦେଶର ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରୁଥିଲେ । ତୀର୍ଥତରତ ରୂପ ପରାତି ରୁଚି ଅନ୍ତରେ ସମୟ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରସ୍ତୁ ହେଉଥିବା ଭଲ ଫଳପ୍ରତି ରୂପ ରହିବାର ସେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ । ଏହା କଲରେ ଜୁଲାଇ ଓ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଯଦି କେତେ ଜୀବିତ ହିଁ ଶାଦ୍ୟଶାସ୍ୟ ହାତକୁ ଆସିଯାଏ ତେବେ ଦ୍ୟ ସାମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧା ଦେଖା ଦେଇଛି ହାତକୁ ଆଂଶିକ ଘରରେ ଦୁଆର ହେବ ।

ସେ କହିଲେ, ନାହିଁ ଲାଗ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ଅନାହୁତି ଦେଶର ଶାଦ୍ୟ ପରାମି ତରେ ଯେଉଁ ଅବନନ୍ତି ଯେ ଦୁଷ୍ଟିରୁ ଦେଶର କୋଟି କୋଟି ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ବଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଦରକାର । ଅହେଲେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଫଳପ୍ରତି ବାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ରହିଛି ସେଠାରେ କୃଷି ବନ ପ୍ରତି ବୃକ୍ଷ କରିଯାଇ ପାରିବ । ଶାଦ୍ୟ ଭାବକୁ ତଥା ଆଂଶିକ ଘରରେ ସୁଖାଇବା ପାଇଁ ଜୁଲାଇ ଓ ମାସ ପୂର୍ବରୁ କେତେ ହଜାର ଟନ୍ ଶାଦ୍ୟ ଶାସ୍ୟ କୁ ଆଣିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପଡ଼ିଲାଣି ।

ସେ ପୁଣି କହିଲେ, କେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁରୁ ପରିଚିତରେ ପ୍ରତି ଏକର ଜମିରେ ଅଧିକ ରକମର ଫଳକ ଶାଦ୍ୟ ଉତ୍ସାଦନ ବୃକ୍ଷ କରିଯାଇ ପାରିବ । ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅମଳ ହେଉଥିବା ଏବଂ ଅଧିକ ଶାସ୍ୟ ଗୁରୁ କରିବାଦାର ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ ।

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟିଧାର ଯୋଗାଇବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ କାଳରେ (ଏପ୍ରିଲରୁ ଜୁନ) ପନିପରିବା ଗୁଷ କରିଯାଇ ପାରିବ । ଦେଶରେ ଜାତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ପନିପରିବା ଗ୍ରୀଷ୍ମ କାଳରେ ଗୁଷ ହୋଇ ପାରିବ । ତାହାର ପନିପରିବା ନମେତ୍ତାଖଲ ସମୟରେ ଏଇ ଗୁଷ କଲେ ରୂପୀରୁ ଅଧିକ ମୁଲୁ ମିଳିବାର ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବର୍ଷିମାନ ପରାମିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭଲ ସୁବିଧା ଅଛି ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରଧାନ ଫଳପ୍ରତି ମଧ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ମିଆମ ଫଳପ୍ରତି ଉତ୍ସାଦନ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ । ଏଭଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେବାପାଇଁ ସମୟ ବଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସରତ ସରବାର ପରମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ହୋଇପରେ, କେତେକ ବଜ୍ୟରେ ଏଥିପାଇଁ ବୁଝନ ହତନ ମିଳି ନ ପାରେ । ତେଣୁ ସେ କେତେକ ହେଲୁ ସରକାର ଅନ୍ୟ ବଜ୍ୟରୁ ବିହନ ଆଣି ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ଦେଖୁ କରିବେ ।

ତେଣୁ ତଳକ ରବି ଫଳପ୍ରତି ଉତ୍ସାଦନ ସଙ୍ଗେ ସୁଲ୍ଲମିଆମ ଫଳପ୍ରତି ବୁଝି ଶାଦ୍ୟ ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା କରିବାପାଇଁ ମୁଁ ସମଗ୍ର ଦେଶର ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରୁଛି । ଏଭଳ ଫଳପ୍ରତି ଦେବା ଭଲ ଇଶ୍ଵର ସୁଦ୍ଧା କମି ଯେପରି ପଢ଼ିଆ ନ ପଢ଼େ ସେ ଦିଗରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କେ ଦେଖୁଚି ହେବା ଦରକାର । ଆମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କ ମିଳିତ ପ୍ରତେଷ୍ଟା ବଳରେ ଆଜି ଆମେ ଯେଉଁ ଉଜ୍ଜଟ ଶାଦ୍ୟଭାବର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଛି ତାହା ବହୁ ପରମାଣରେ ଅଭିଭମ କରି ପାଇ ପାରିବା ବୋଲି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଗର୍ଭନିରୋଧୀ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର

ଚି ୧୯୭-୭୭ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ୨୫,୦୮ ଗର୍ଭନିରୋଧୀ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ଜୀବନପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଶତକଢ଼ା ୧୦୭୨ ଏବଂ ବଜ୍ୟ ସରକାର କରିଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଶତକଢ଼ା ୧୦୧ । ଏହି ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାରେ ୨୪,୦୪୦ ଗର୍ଭନିରୋଧୀ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ହେଉ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ବଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ପରିମାଣ ବଢ଼ାଇ ୨୮,୩୮୮ ରଖିଥିଲା ।

ହିପାବନ୍ଧୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରତି ହଜାର ଲୋକରେ ଶୁଣି ଜଣ ଏହି ବଜ୍ୟରେ ଗର୍ଭନିରୋଧୀ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରିଛନ୍ତି । ୧୦୨ ଜିଲ୍ଲା ଟଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କୁଳନାରେ ଅଧିକ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର କରିଛନ୍ତି ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ସମ୍ବାଧକ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଅସ୍ତ୍ରୋପଚାର ନିମ୍ନରେ ଜିଲ୍ଲା ଡ୍ୟାରି ବ୍ରାହ୍ମପୁର ପ୍ରଦର୍ଶି ହେଲା ।

ଜିଲ୍ଲା	୧୯୭-୭୭ର ଲକ୍ଷ୍ୟ	୧୯୭-୭୭ରେ ପ୍ରକୃତରେ ହୋଇଲା	ଶତକଢ଼ା ଶତ
ସମ୍ବଲପୁର	୭,୭୭୦	୧୪,୧୪୩	୨୫
ସୁନ୍ଦରଗଡ଼	୩,୭୭୮	୨,୧୦୧	୧୭
ଫୁଲବାଣୀ	୨,୭୭୮	୩,୫୭୭	୧୨
କଳାହାଣ୍ତି	୪,୪୭୮	୭,୦୪୮	୧୩
ବଲଗ୍ରିଭ	୪,୭୦୦	୭,୩୦୭	୧୩
ବୋରପୁଟ	୨,୭୩୭	୮,୫୦୪	୧୩
ତେଜାନାଳ	୪,୭୭୪	୮,୭୧୧	୧୨
ମମ୍ବୁରଭଙ୍ଗ	୪,୩୦୮	୫,୨୨୯	୧୧
ଗଞ୍ଜାମ	୮,୧୬୭	୫,୭୭୯	୧୦
ପୁରୀ	୮,୨୮୮	୭,୨୮୮	୮
କଟକ	୧୩,୭୭୦	୮,୨୪୮	୮
ବାଲେଶ୍ୱର	୨,୪୭୮	୭,୩୭୭	୮
କେନ୍ଦ୍ର ଟଟି	୩,୪୦୮	୩,୦୩୦	୮
୨୮		୧,୪୫୯	୮

ଆମ ରାଜ୍ୟ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦରଖାସ୍ତ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରତିବିନ ଓଡ଼ିଶାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବହୁ ଦରଖାସ୍ତ ଆସୁଛି । ସେହିପରି ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥିକାର କରାଯାଉଛି ଏବଂ ସେ ସମ୍ବଲରେ କି କାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ୍ରାନ କରଗଲ ତାହା ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଅନେକ ଦରଖାସ୍ତରେ ପୂର୍ବ ଠିକଣା ନଥୁବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥିକାର ପଦ ପଠାଇବା ସମ୍ବଲ ହେଉନାହିଁ । ତେଣୁ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ଗ୍ରାମ, ପୋସ୍ତ୍ର ଅଫ୍ସ୍ସ, ଜଳର ନାମ ଓ ନିଜର ପୂରାନାମ ପରିଷ୍କାରଭବରେ ଲେଖିବା ନିଜାକୁ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତରେ ଗ୍ରାମର ବହୁଲେଳ ଦର୍ଶକର ପଠାଉଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଯାହାଙ୍କ ପାଶକୁ ଉତ୍ତର ପଠାଯିବ ତାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକଣା ଥିବା ଦରକାର । ଏହିଭଳି ଦରଖାସ୍ତମାନଙ୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକଣା ନଥୁବା ଯୋଗୁଁ ସେବୁଡ଼ିକର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଥିକାର ପଦ ଫେରି ଆସୁଛି । କେତେକ ଦରଖାସ୍ତରେ ଏକାଧିକ କଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉଛି । ସେହି

ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ବିଭଳ ସରକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାରୁ ଅସୁବିଧା ହେଉଛି କାରଣ ଗୋଟିଏ ଦରଖାସ୍ତ କେବଳ ଜଣେ ସରକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇପାଇବ । ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କାନେ ଗୋଟିଏ ଦରଖାସ୍ତରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ଉପରୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ୍ରାନ ପାଇଁ ସୁବିଧା ହେବ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଯେ କେତେକ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ନିଜ ଦରଖାସ୍ତରେ କୋଟି ଟି ମାର ପଠାଉଛନ୍ତି । ଏପରି କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । କେବଳ ସାଦା ଜାଗଜରେ ଦରଖାସ୍ତ ଲେଖି ପଠାଇଦେଲେ ହେବ ।

ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଯେ ସେମାନେ ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ି ହେବାରକି ପରିଷ୍କାରଭବରେ ଲେଖିବେ, ସେଥିରେ ପୂର୍ବ ଠିକଣା ଦେବେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦରଖାସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବେ । କୌଣସି ଦରଖାସ୍ତରେ କୋଟି ଟି ମାରିବା ଦରକାର ନାହିଁ ।

ସିମେଞ୍ଚ ବଣ୍ଣନ

ସିମେଞ୍ଚ ମହିନ୍ଦୁକାରୀଙ୍କ ଜରିଆରେ ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କୁ ସିମେଞ୍ଚ ଯୋଗାର ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଣ୍ଣନ ପ୍ରଣାଳୀର ଉନ୍ନତି ବିଧାନ କରିବା ଲାଗି ୧୯୭୭ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ପହିଲ ତାରିଖଠାରୁ ସିମେଞ୍ଚ ବଣ୍ଣନ ଓ ସମନ୍ତ୍ର୍ୟ ସଂଗ୍ରା ଦାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ମୂଳନ ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଉଛି ।

ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରଣ

ଗ୍ରେଟ ଗ୍ରେଟ ମରାମତି—ଭଡ଼ାଦାରମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଗୃହମାଲିକମାନଙ୍କ ଦାର ପଥାନ୍ତମେ , ବସ୍ତ୍ରା ଓ ବସ୍ତ୍ର ସିମେଞ୍ଚ ସକାଣେ ଦାଖଲ କରାଯାଉଥିବା ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରିବା ଦରକାର ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଶ୍ଵାଶ୍ୱାତ୍ମକ ପର୍ମିରେ ସବୁ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବା

ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଫର୍ମେଣ୍ଟ ମହଜୁଦବାଜା-
ମାନଙ୍କତାରୁ ମିଳିପାରିବ ।

ଏହିପରୁ ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼କ ସହିତ ଶେଷ ଗରଭତ୍ତା
ରୟେଦ, ଲକ୍ଷେକ୍ଟ୍‌ସିଟି ବିଲ, ଭାତ୍ତାବାର
ହୋଇଥୁଲେ ଜଳକର ଛିଲ ଓ ଏହି ମାଲିକ
ହୋଇଥୁଲେ ଏହି ଟିକିଟ ବିଲ ଦାଖଲ କରିବାକୁ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼କୁ ମହଜୁଦବାଜାମାନେ
ଗୁବର୍ଣ୍ଣବର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାଚାନ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଗୋଟିଏ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ ନମ୍ବର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।
ଯେଉଁ ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼କ ପ୍ରଥମେ ଆସୁଥିବ ସେଗୁଡ଼କ
ବିଷୟ ପ୍ରଥମେ ବିରୂପ କରାଯିବ ।

ମୁଢନ ନିର୍ମାଣ, ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣବାରଣା ଓ ଅଳଳ ବଦଳ
ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ମରମତ କାର୍ପ୍ରୀ ପାଇଁ ।

‘କ’ ଟାଇପ୍ ମହର ସକାଶ ଥରକେ ୧,୦୦୦
ବ୍ୟାଗ୍ ଓ ‘ଖ’ ଟାଇପ୍ ସହର ସକାଶ ୫୦୦ ବ୍ୟାଗ୍
ସିମେଣ୍ଟ ପାଇଁ ରେଜେସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରାଯାଇବ ।

(ତାହା ସହର ମହକୁମା, ରଜ୍ୟ ସକାଶମା, ବଡ଼
ବଡ଼ ଶିଳ୍ପ ସହରମାନ ‘କ’ ଟାଇପ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସବୁ ସହରଗୁଡ଼କ ‘ଖ’ ଟାଇପ୍ର
ଅନ୍ତର୍ଭକ୍ତ) ।

ନିର୍ବାଚିତ ଫର୍ମେଣ୍ଟ ଆସିଥିବା ସବୁ ଦରଖାସ୍ତ-
ଗୁଡ଼କ ମହଜୁଦବାଜା ସଥାପନ୍ୟରେ ରେଜେସ୍ଟ୍ରେସନ୍
କରିବେ । ରେଜେସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ପାଇଁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମେଣ୍ଟ ରେଜେସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ନମ୍ବର ଓ
ରେଜେସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୋଇ ତାରିଖ ରହିବ ଏବଂ ଦରଖାସ୍ତ-
କାଷକ୍ ତାହାକୁ ରେଜେସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ନମ୍ବର ଜଣାଇ
ଦିଆଯାଇ ଏକ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଥିକାର ପରି ଦିଆଯିବ ।

ସୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ହୈଟ ହୈଟ ମରମତ କାର୍ପ୍ରୀ ସକାଶ—ଏହି
କାର୍ପ୍ରୀଗୁଡ଼କ ସକାଶେ ସଥା ସମ୍ବଦ ସିମେଣ୍ଟ ତୁରନ୍ତ
୩୦

ସୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଯେଉଁଠାରେ ତୁରନ୍ତ ଶୋଭା
ଦେବା ସମ୍ବଦପର ନୁହେଁ ସେପରି ପ୍ଲଟ୍ସ ଦରଖାସ୍ତଗୁଡ଼କ
ନିଜ ଠିକଣା ଲେଖାଥିବା ଖଣ୍ଡିଏ ଲନ୍ଧାଣ୍ଡ ବେଳେ
ପୋସ୍ତିକାଢ଼ି ମହଜୁଦବାଜାକୁ ଦେଇଥୁବେ, ପରାମର୍ଶ
ନୂତନ ସିମେଣ୍ଟ ଆସିଲ ଦରଖାସ୍ତକାଜାକୁ କେଉଁଠାରେ
ସିମେଣ୍ଟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ତହା ଜଣାଇବାକୁ
ସୁବିଧାଜନକ ହେବ ।

ନୂତନ କୋଠାବାଢ଼ି ନିର୍ମାଣ, ପୁରୁଷ
କୋଠାର ଅନ୍ଦଳ ବଦଳ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼
ମରମତ କାର୍ପ୍ରୀ ସକାଶେ ସିମେଣ୍ଟ କୋଠାର
‘କ’ ଟାଇପ୍ ସହର—ଥରକେ ୧୦୦ ବ୍ୟାଗ୍ ଏବଂ
ଛାନାସ ମଧ୍ୟରେ ଏବୋଇ ୧,୨୦୦ ବ୍ୟାଗ୍ ସିମେଣ୍ଟ
ଅଧିକ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ‘ଖ’ ଟାଇପ୍ ସହର—
ଥରକେ ୭୦ ବ୍ୟାଗ୍ ଓ ୭ ମାସରେ ସବୋଇ ୫୦୦
ବ୍ୟାଗ୍ ଅଧିକ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ସଥି ତୁରନ୍ତ ସିମେଣ୍ଟ ପଠାଇବା ସମ୍ବଦ
ନ ହେଁ, ତାହାହେଲେ ଦରଖାସ୍ତକାଣ ନିଜ ଠିକଣା
ଲେଖା ଥିବା ଖଣ୍ଡିଏ ଲନ୍ଧାଣ୍ଡ ଲେଟର/ପୋସ୍ତିକାଢ଼ି
ସିମେଣ୍ଟ ମହଜୁଦବାଜାକୁ ଦେଇଥୁବେ । ମହଜୁଦବାଜା
ସିମେଣ୍ଟ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସିମେଣ୍ଟ କେଉଁ ତାରିଖେ
ସୋଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ, ତାହା ପାଟିପାଇଁ
ଅପ୍ ଗୋଷ୍ଠି ରେ ଜଣାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ
ପାରିବ ।

ସବୁଦେଇ ବିଷୟ ସମୟରେ, କ୍ଷ୍ୟାସମେନ୍ଦ୍ର
ମହଜୁଦବାଜାକ ହାର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ମହଜୁଦବାଜାକ
ମାନଙ୍କତାରେ ସେମାନଙ୍କ ତୋକାନ ହତା ମଧ୍ୟରେ
ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କତାରେ ମହଜୁଦବାଜାକ
ସଥିବା ସିମେଣ୍ଟ ପରମାଣ ଓ ବର ସମ୍ବଦରେ ମଧ୍ୟ
ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରିବେ ।

ପେଟି ସିମେଣ୍ଟର ପରମାଣ ଦୁଇ ଏୟୁଗନଟି
ଅଧିକ ହୋଇ ନଥିବ ଓ ତାହାକୁ ରଞ୍ଜିନିଗୁରୁ
ବିକଳ ପ୍ରସାର, ମାର—୧୯୭୬ ରେ

ପ୍ରତିମାନେ ଯଥାର୍ଥରେ ଅନୁମାଦନ କରିଥିବେ,
ସେହି ଷେଷରେ ଉଚ୍ଚ ସିମେଣ୍ଟ ମହିଳାଙ୍କାଶମାନେ
ଯୋଗାଇ ଦେବେ । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର
ଗୁହା ହୋଇଥିଲେ ସିମେଣ୍ଟ ଉପାଦନକାରୀ କା
ବିଷୟକାଶ ଏକେଜମାନେ ଯୋଗାଇ ଦେବେ ।

ସିମେଣ୍ଟ ଯୋଗାଣକାଶମାନଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତିଷ୍ଠି
ମିଳିଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତନାନ ସିମେଣ୍ଟର ଅଭାବ ନାହିଁ ଓ
ପଢ଼ି ସିମେଣ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଉପରେକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଛି ପାଳନ କରନ୍ତି ତାହାରେଲେ

ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ବଣ୍ଣନ ପରିଚିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ବଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ
ସରକାଶ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକମାନ ସବ୍ୟାଧାରଣକୁ କିନ୍ତୁ
ପ୍ରତିମାନ ବିଷୟ କରାଯିବ । ସାଧାରଣ ଖରଦବାର
ମାନଙ୍କୁ ଏକକାଳୀନ ୩୧୦୦୦୦ ବା ତତ୍ତ୍ଵାଧିକ
ମୂଲ୍ୟର ବହି ଖରଦ ଉପରେ ଶତକଢ଼ା ୩୫୦୦
ବିହାରି ଦିଆଯିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିମାନ ପରିଚି ଅନୁସାରୀ
ପ୍ରାଥମିକ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କିନ୍ତୁ ଉପରେ ୫
ପରିଧା କମିଶନ ଦିଆଯିବ । ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମନ୍ଦିର
ଦିଶର ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ବହି ବ୍ୟାପାର ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ପେସରେ ବାକୀ ସ୍କୁଲରେ ବହି ବିଷୟ
କରାଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମନ୍ତ୍ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ
କରାଯାଇରୁ ।

ସାଧାରଣ ସ୍ଥାର୍ଥଦୃଷ୍ଟିରୁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ତ୍ୟାଗ

ଓଡ଼ିଶାର ବଜ୍ୟପାଳ ଡିକ୍ଟର ଅଯୋଧ୍ୟାନାଥ
ଶାସନ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଲେଖି ମାସକୁ
ବ୍ୟବହରି ୧୯୭୭ ସେସ୍ଟେମ୍ସର ୧୫ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା
କାଳ ପ୍ରାପ୍ତ ବେଳେରୁ ମଧ୍ୟକ ଆଉ ଦୂରଦିକାରଟକା
ନିଃଶାସ୍ତ୍ର ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପ୍ଲେଟ କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର
ଜ୍ୟପାଳ ଦାୟିର ବହନ କରିବା ଦିନଠାରୁ ନିଜ
ବିଲ ପ୍ରସଲ, ମର - ୧୯୭୭

ବିବତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପିମେଣ୍ଟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବାର
ଆଶା କରାଯାଏ ।

ସିମେଣ୍ଟ ବିଷୟକ ପ୍ରଶାନ୍ତି ଅନୁସାରୀ ଆବଶ୍ୟକ
ଦେଉଥିବା ଉପରେକୁ ମାତ୍ର ନିର୍ମମରୁତ୍ତକ ପାଳନ
କରି ସାରିବା ପରେ ମନ୍ତ୍ର ପରି କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କାଶ
ନିକଟରୁ ସିମେଣ୍ଟ ନ ମିଳେ ତାହାରେଲେ
ଦରଖାସ୍ତକାଶକ ବିବତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ଏବଂ
ବିଷୟ ଦ୍ୟାଗାଣ ବିଭଗଙ୍କୁ କିମ୍ବା ପ୍ଲାନେସ୍ ଯୋଗାଣ
ଅପିସରଙ୍କ ଜଣାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କିନ୍ତୁ ତୁରରେ ଏହିପରି ବହି ବିଷୟର ସୁବିଧା
ନିମନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଶିକ୍ଷା ସଂଗଠକମାନଙ୍କ
ଅପିସ ଗୁଡ଼ରେ ଶିକ୍ଷ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲାଯିବ । ପାଠ୍ୟ-
ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣକୟ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଓ କଟକଠାରେ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ବିଷୟ କେନ୍ଦ୍ର
ପୂର୍ବପରି ଗୁଲୁ କରିବ । ପ୍ରେସ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟରେସନ ଓ
ପରିମିତ କମିଶନ କମିଟିର ସଂପାଦକ ଏବଂ ସରକାଶ
ମୁଦ୍ରଣକୟର ସୁପରିନ୍ଟେଣ୍ଟରଙ୍କ ହାର୍ଦିକ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ବିଷୟ ଆଉ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

୧୯୭୭ ମସିହା ମେ ମାସ ପହିଲାହରୁ ଉପରେକୁ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାଶ ହେବ ।

ବେଳେର ଶତକଢ଼ା ୧୦ ଟଙ୍କା ଓ ତାଙ୍କ ପେନସନ
ବାବଦର ୩୭୫୧.୭୭ ପରିଧା ଟଙ୍କା ଆଜିପାଇଁ ସ୍କୁଲ-
କୃତ ଶବରେକାହିଁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ । ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍କୁଲାକୃତ
ତ୍ୟାଗ ଫଳରେ ଉପରେକୁ ମାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟପାଳ
ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟକ ବେଳେ ଟ ୫,୫୦୦୦୦୦ ସବ୍ୟାଧାରଣ
ଟ ୩,୩୪୧.୭୭ ପରିଧା ଗୁଡ଼ି ଅବଶିଷ୍ଟ ଛାତ୍ରଙ୍କ ବିଜ୍ଞବେ ।

ଗୁଡ଼ଳ ଗୁଲାଶରେ ନିୟମଣି

ତେବେର ସନ୍ଦର୍ଭାଧାରଣକ ଅବରତ ନିମନ୍ତେ ଜଣାଇ ଦିନ୍ଯାପାଞ୍ଚରୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ରଜ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ଧାନ ଓ ଗୁଡ଼ଳର ରୈନ ଗୁଲାଶ ପୂର୍ବପୂରୀ ରେକବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୭୫ ମସିହା ଓଡ଼ିଶା ଗୁଡ଼ଳ (ବୁଲାଶ ନିୟମଣି) ଆବେଶନାମକୁ ୧୯୭୭ ଫେବୃଆରୀ ୭ ତାରିଖରୁ ସଂଗୋଧନ କରାଯାଇଛି । ଏଥରେ ମୟୁରରଜ ଓ କେବେର କିଳାର ସରହଦ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନିମାଇଲ ବା ୮ କଲେମିଟିରୁ ୧୭ କଲେମିଟିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ାର ଦିନ୍ଯାପାଞ୍ଚରୁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଞ୍ଚାର ସରହଦ ଅଞ୍ଚଳ

ଯେପରି ୮ କଲେମିଟିର ରହିଛି ତାହା ହେଲା ରହିବ ।

ଆତ୍ମଶା ମଧ୍ୟ ୧୯୭୪ ଓଡ଼ିଶା ଗୁଡ଼ଳ (ବୁଲାଶ ନିୟମଣି) ଆବେଶନାମକୁ ୧୯୭୭ ଡିସେମ୍ବର ୩ ତାରିଖରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇ ସୀମାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଯେବୋଣେ ଅଧିକାରୀ ନିଜ ପରିବାରର ବ୍ୟବସାୟ ନିମନ୍ତେ ସୀମାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ବାହାରୁ ୪୦ କଲେମିଟିର ଗୁଡ଼ଳ ନେଇ ପାରିବେ ବୋଲି ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା ତାହା ୨୦ କଲେମାଇଲକୁ କମ ଦିନ୍ଯାପାଞ୍ଚରୁ ।

ଓଜନ ଓ ମାପ ସମ୍ବନ୍ଧପାତିର ତନଶି

କର ସାଧାରଣ କାଣନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶା ମାତ୍ର ଓ ଓଜନ (ପ୍ରବର୍ତ୍ତିନ) ଆଇନ ଓ ଉତ୍ତରନ୍ତୀର୍ଣ୍ଣାପୀ ପ୍ରଣାଳୀ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବସାୟ ମାନଙ୍କ ହାତ ଦେଇନ କାରବାରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଥିବା ପରିମାଣ ମାପ, ଲମ୍ବମାପ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାପ ଏବଂ ପରିମାଣ ଉପକରଣଗୁଡ଼ିକରୁ ତନଶି ବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ତନଶିକରି ମୋହର ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ଆଇନର ୧୧ ଧାରାରେ ସ୍ଵଭାବିକ ଉତ୍ତରନ୍ତୀର୍ଣ୍ଣାପୀ ଯେଉଁ ମାପ ବା ଓଜନ ଅନ୍ଧବା ମାପ ବା ଓଜନ ପରିବ ତନଶି ବା ପୂର୍ଣ୍ଣତନଶି ତରିପାର କାହିଁ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିପରେ ପେଗ୍‌ବ୍ରିଜ୍ ମୋହର ବାର ଗଢ଼ିବ ଦେଇନାହିଁ ମେହି ଉପକରଣଗୁଡ଼ିକରୁ ବ୍ୟବସାୟ ବା ବାଣିଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସାର କରିପାର ପରିବ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସାୟରେ ବ୍ୟବସାୟର ଦେଉଥିବା ଅଧିକାରୀ ମାପ ଓ ଓଜନ, ଅଥବା ପୂର୍ଣ୍ଣତନଶିର ମମ୍ପ ଅଧିକାରୀ ଯୋଗୁଁ କିନିଷପମ କଣା ବିକାରେ ମେହିକରୁ ବ୍ୟବସାର

କରିବା ଆଇନାନୁମୋଦିତ ହେବ ନାହିଁ । ଦେଇନ କଣା ବିକାରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାପ ଓ ଓଜନ ରତ୍ନ ପୂର୍ବପୂରୀ ଠିକ୍ ଓଜନ ରତ୍ନ ନପାରେ ଏବଂ ସାମନ୍ତ ସବରେ ପେଗ୍‌ବ୍ରିଜ୍ ରତ୍ନ ନପାରେ ଏବଂ ସାମନ୍ତ କରିବା ହାତ ପେଗ୍‌ବ୍ରିଜ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିକାର ହେଉଥିବା ନିଷିଦ୍ଧ ଠିକ୍ ମାପ ବା ଓଜନ ନରଣିକ ପରେ ସମ୍ମାଦନା ରହିଛି ।

ବ୍ୟବସାୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତନଶି କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା ଓ ବ୍ୟବସାୟାମାନଙ୍କର ଓଜନ, ପରିମାପ, ଲମ୍ବମାପ, ତଣ୍ଡି, ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ମେରୀ କରି ଉପ୍‌ବ୍ରିଜ୍ (weigh-bridge), ପେଟ୍ରାଲମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାପ ଓ ଓଜନ ପେଗ୍‌ବ୍ରିଜ୍ ରତ୍ନ ନପାରେ ଦେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ, ସରକାର ୧୯୮୮ ଲକ୍ଷ ଅପ୍ରେଲ ପହିଲାତ୍ତାରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟବସାର ତନଶି ଓ ପରିଷା ଆରମ୍ଭ କରାଇଛନ୍ତି । ଲୁହ ରୋଡ଼ିପିଲ ପୋଗଣ ବିଭାଗ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ ପୂର୍ବାହ୍ୟ ପରିମାପ ମିନିଟରୁ ଅପରହ୍ନ କରାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରକାମ କରାଯିବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ତାରିଖମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାପ ଓ ଓଜନ ପ୍ରଭୃତି ଜନଶିଳ୍ପାର୍ଥୀ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ସକାଶେ ଏହି ବ୍ୟାପକ ଅଭିଯାନ ଦାୟିତ୍ୱରେଥିବା ରନସପେକଟରମାନେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଜଣାଇ ଏକ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ କରଇଛନ୍ତି । ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମାପ ଓ ଓଜନ ପ୍ରଭୃତି ଜଣେ ଲାଇସେନସପ୍ରାପ୍ତ ମରମତକାରୀଙ୍କଠାରୁ ମରମତ କରିନେବାପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣା ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖରେ ସେମାନଙ୍କର ମାପ ଓ ଓଜନ ପ୍ରଭୃତି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରକାରୀଙ୍କର ବରି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ମୂଲେ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ମରମତକାରୀଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ମାପ ଓ ଓଜନ ପ୍ରଭୃତି ମରମତ କରଇ ନିଅନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣା

ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟୀ ନିଜର ମାପ ଓ ଓଜନ ଜନଶିଳ୍ପ ନ କରଇ ଓ ମୋହର ନଦେଇ ପ୍ରତଳନ କରନ୍ତି, ତାହାରେଲେ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ କାର୍ଯ୍ୟନୁଷ୍ଠାନ କରାଯିବ ଦୋଲି ଏତତ୍ତ୍ଵର ପୂର୍ବବାର ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି । କଣା ବିକାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଓଜନ, ମାପ, ଦଣ୍ଡି ପ୍ରଭୃତି ଓଜନ ଓ ମାପ ବିଭଗର କମ୍ବର୍ଶିଙ୍କ ଦାର ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ଓ ମୋହର ହୋଇଥିବା ସଂପର୍କରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଆସିବାପାଇଁ ଜନସାଧାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପଶସା କରି ଦେଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଏତତ୍ତ୍ଵର ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ସେ ଓଜନ ଓ ମାପ ବିଭଗ ଦାର ପଶସା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଜନ ଓ ମାପ କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡି ଉପରେ ଜନଶିଳ୍ପ କରାଯାଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ମୋହର ମରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଜନ ଓ ମାପ ଯନ୍ତ୍ରର ମାଲିକ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରମାଣପଦ ମଧ୍ୟ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ।

ଅପରାଧ ୬ ଦଣ୍ଡବିଧାନ

‘ଟି ଅପରାଧ ମୂଲକ ମୋକଦମା ହୁକୁ କରିବାକୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ବିଷୟରେ ଅନୁସରାନ ବୁଲାଇ ।

ଅଭିଯୋଗ—ବେ-ଆଇନ ଘରରେ ଅର୍ଥ ଦାର ଓ ଗ୍ରହଣ, ଟଙ୍କା ଲୋଭରେ ଜଣେ ଠିକାବାରକ ପଢି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ଅସାଧୁ ଉପାୟରେ ଟ୍ରେନାର ତହବିଲ ତୋଷରପା, ସରକାର କମ୍ବର୍ଶିଙ୍କ ଆରଣ୍ୟ ବିଧ ଲଦନ, ମିଥ୍ୟା ବଦଳ, ଗପ୍ତଗର୍ତ୍ତ ନେବା, ମିଥ୍ୟା ଗପ୍ତଗର୍ତ୍ତ ନେବା, ବସ ଭଡ଼ା ତୋଷରପା କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦିନ ଟିକଟରେ ବସରେ ନେବା ଉତ୍ୟାଦି ଅଭିଯୋଗମାନ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

ଦଣ୍ଡବିଧାନ—ଅବେଧଭବରେ ଟଙ୍କା ୫ ପାରଣା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଜଣେ

ଏହା ବ୍ୟାପକ କେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ୟାନଙ୍କ ଜଣେ ଜଳଟେଡି ଅପିବର ଓ ୧୮ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସତ, ମର ୧୯୭୭

ଜଣେ ସବ୍-ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସ୍‌ନ୍‌କୁ ଗୁରୁଶ୍ରୁ ଅବ୍ୟାହତ ଲେବାକୁ
ଆବେଦନ ଦିଆଯାଇଛୁ ଓ ଜଣେ କରମକୁ ସରକାରୀ
ଗୁରୁଶ୍ରୁ ଅନ୍ତର କରାଯାଇଛୁ ।

ଡାକ ବିଭାଗର ଦୂରବ୍ୟୁଳ କର୍ମସ୍ଥଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଟ୍ୟୁଗ୍-୧୫ ପଇସା ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା
ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ (ପ୍ରେସ୍‌ଟିପ୍‌ପନ୍) ଓ ଅଭ୍ୟାବଳ୍ୟକ
ସାର୍ଟିଫିକେଟ (ସେନ୍‌ଟ୍ସାର୍ଟି ସାର୍ଟିଫିକେଟ)
ଦେଇଥିବା ଅଭ୍ୟୋଗରେ କଟକ ପୋଲିସ ହାସ୍-
ପାଚିନର ଜଣେ ଚକରିକୁ ଗୁରୁଶ୍ରୁ ଅବସର
ପ୍ରଦଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଛୁ ।

ଅବ୍ୟାବସ୍ଥା ଫର୍ମେରେ ରଖିବି ନ ଦେଇ ସରକାର
ଟକା ଆମ୍ବୁଧାର କରିଥିବା ଅଭ୍ୟୋଗ କଣେ ବୁକ
ଉନ୍ନତ ଅପ୍ରେସର, (ଖ) ଜଣେ ହେଉଁ କରମ, ଓ
(ଗ) ଜଣେ ଉଜ୍‌ଜିନ୍‌ବିରିଂ ଓ ରହିଥିଥିବା ବିନ୍ଦୁରେ
ଆଗତ ହୋଇଥିବ । ବୁକ ଉନ୍ନତ ଅପ୍ରେସରଙ୍କ
ବାଧ୍ୟତାମୂଳକରେବ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଭ୍ୟାବଳ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଲୀକୁ
ଓ ସରକାରୀ ଅର୍ଥର କ୍ଷତି ପୂରଣ ବାବଦରୁ ତାଙ୍କଠାରୁ
ଟ ୨,୫୩୭-୩୩ ପଇସା ଆମ୍ବୁ କରାଯିବା ପାଇଁ
ଆବେଦନ ଦିଆଯାଇଛୁ । ଅନ୍ୟ ଅପ୍ରେସର ଦୂରଜଣକୁ
ଖାସ କରି ଦିଆଯାଇଛୁ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରବେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା
ଅଭ୍ୟୋଗରେ ଜଣେ ନାଏବ ବହିବିବାର ଓ
ଜଣେ ତେଜମ୍‌ମ୍ୟାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଗୁରୁଶ୍ରୁ ଅନ୍ତର
କରାଯାଇଛୁ ।

ନିଜ ନିକଟରେ ଥିବା ଜନଶକ୍ତି ଅବେଦନରେ
ପ୍ଲାନାରୁ କର ଆମ୍ବୁଧାର କରିବା ଅଭ୍ୟୋଗରେ
ବମ୍ବରଜେନ୍‌ସ ରହିର୍ ମେତାକାର ଝୋରର ଜଣେ
ପାର୍ମିଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟର ନିଯା କରାଯାବ ତାଙ୍କର ବାଣିକ
ବର୍ତ୍ତତ ଦେଇନ ଏକ ବର୍ଷପାଇଁ ବନ୍ଦ ରଖାଯାଇଛୁ ।

ବନ୍ଦ କିଟକରେ ଯାମୀ ନେଇଥିବା ଅଭ୍ୟୋଗରେ
ବନ୍ଦ ପରିବହନ ବିଭାଗର ଜଣେ ଚନ୍ଦ୍ରାକ୍ଷରକୁ
ଲାଗୁ ।

ଅପ୍ଲାୟୀଶବରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର କରିବା
(ସବ୍‌ପ୍ରେସ୍‌ଟି) ଥିଲା ଓ ରାଜର ଦରମା ସମ୍ଭାବିତ
ହୁଏ କରିଯାଇ ଥିଲା ଏବଂ ଅପ୍ଲାୟୀଶବରେ
କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର ହୋଇଥିବା ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡେଇ
ପରିଗଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଯାମୀମାନଙ୍କୁ ଟିକେଟ ଦେଇ ନ ଥିଲା
ଅଭ୍ୟୋଗରେ ରଖି ପରିବହନ ବିଭାଗର ନିଯାମିତିର ଦଣ୍ଡ ପାଇଛନ୍ତି । ଅପ୍ଲାୟୀଶବରେ କାର୍ଯ୍ୟର
ଅନ୍ତର ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇବା
ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇଛି, ବାଣିକ କରିବା
ଦେଇନ ବନ୍ଦ ରଖାଯାଇଛି ଯାହାକି ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ବିବେଚିତ ଦରମା ଉପରେ ଆଞ୍ଚ ଆଣିବ, ତାଙ୍କ
ଏତାବୁଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ସିର୍ବ୍‌କ୍ଷେତ୍ର ନିଯା କରାଯିବା କାହିଁ
ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗୁରୁଶ୍ରୁ ବଦଳି କରାଯାଇଛି ।

ଅବେଦନରେ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟର
ପୋଗରେ ବଟକ କିଛାର ଦୂରଜଣା ଅମ୍ବୁ
ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଗୁରୁଶ୍ରୁ କରାଯାଇଛି ।

ଘରେର ଟ୍ୟୁଗ୍-୧୫ କରୁଥିବା ଅଭ୍ୟୋଗରେ
ଜଣେ ପୋଲିସ ରନ୍‌ସପ୍ରେକ୍‌ଟରଙ୍କ ସର୍ବିସ କାହିଁ
ନିଯାମିତକ ଦୂରଟି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଟିକସ ପାଇଁ

୧୯୭୭ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର
ନିବାରଣ ବିଭାଗ ଦାର ଖାଟି ଟିକସ ପାଇଁ ଏକ
ଧର ପଡ଼ିଛି ଓ ବିଷେତା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ଉପରେ
ସର୍ବମାଟ ଟ ୧,୦୮,୫୧୮-୦୩ ପଇସା କରାଯାଇଛି ।

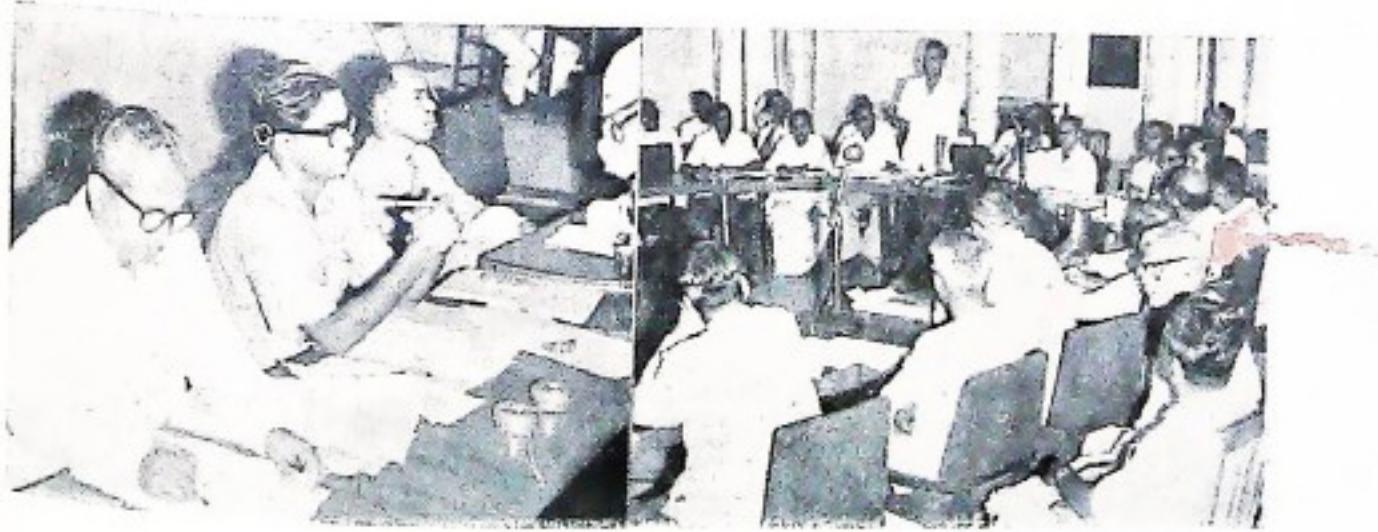
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ମାସ ମୋଟର ଟଟି ମୋଟର
ବରକୁ ଟିକସ ପାଇଁ ଓ ମୋଟର ସିର୍ବ୍‌କ୍ଷେତ୍ର
ବାବଦରେ ଟଟି ଟିକସ ପାଇଁ ଘଟଣା ଘରପଡ଼ିଛି ।

ବିଷ୍ଣୁ ମିଳନ

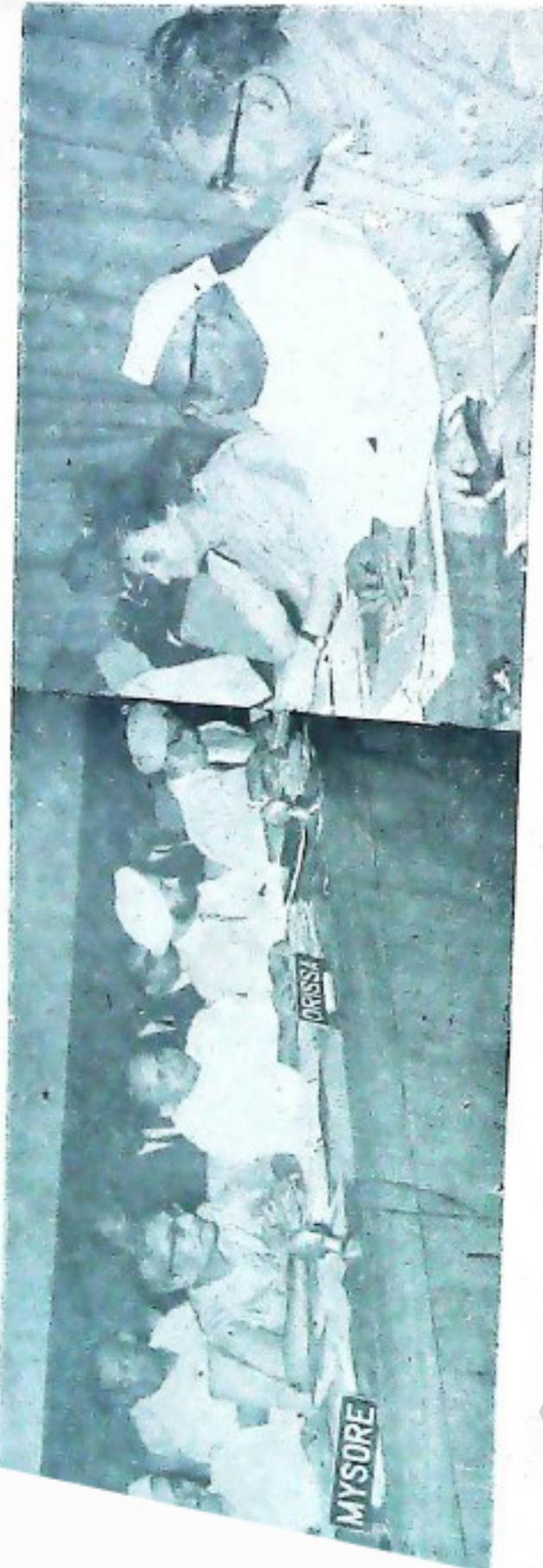

ସେଲି ୧୨ ତାରିଖରୁ ଏପ୍ରିଲ ୧୫ ତାରିଖ ପରୀତ ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରବୃତ୍ତ ସମିତିର ବାଣିଜ ଭାବର 'ବିଷ୍ଣୁ ମିଳନ' କଟକଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇଥିଲା ।

ଚିତ୍ର—ଏପ୍ରିଲ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ମୁଖ୍ୟ ଅଗ୍ରଧିକାରୀଙ୍କରେ ମୂଳ ବିଷ୍ଣୁବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀ ବିମର୍ଶ ନାରାଯଣ ଦ୍ୟୋକର ଉପର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା କନତାକୁ ଅଭିଭାବଣ ଦେଇଥିଲେ ।

ସେଲି ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଉପନ୍ୟାସମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପବିତ୍ର ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ବୃଦ୍ଧନେତ୍ରଙ୍କ ସ୍ଥିତ ସତବାଲୟ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଡ୍ରିଶା ପ୍ରାଚ୍ୟମେରୀ ଏକ୍ତିବେଶନ କୋଡ଼ିର ବନ୍ଦମ ଅଧିବେଶନରେ ଅଭିଭାବଣ ଦେଇଥିଲେ ।

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಧಾನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗಳ ಪ್ರಧಾನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗಳ ಪ್ರಧಾನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗಳ ಪ್ರಧಾನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ತಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

